

Библијске лекције

Поуке из Јаковљеве посланице

Св. 100. Бр. 4
Октобар – Децембар 2024.

Садржај:

1. Божја порука преко Јакова	5
2. Мудрост за сналажење	10
3. Суочавање са искушењем	15
4. Вера примењена у пракси	20
5. Савладавање пристрасности	26
6. Вера на делу	31
7. Молимо се пре него што проговоримо	36
8. Изаберимо тему за размишљање	41
9. Кротост мудрости	46
10. Превазилажење проблема у понашању	52
11. Усвајање понизнијег гледишта	57
12. Усредсредимо се на небо	62
13. Издржимо вером	67

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ

представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формулисана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Веома је препоручљиво даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела.

Издавач: Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA

За Србију: Унија Реформног Покрета Адвентиста седмог дана Моравска 8 - Неимар 11000 Београд

Тел/Факс: (011) 2430-947

е-маил: unita2@EUnet.rs

Internet: <http://www.reformnipokretasd.com>

Библијски превод: Библија: Даничић-Караџић

Превод са енглеског: Стеван Тодоровић

Одговорни уредник: Татјана Лукић

Штампа: Eurodream, Нова Пазова

Предговор

Јаковљева посланица је врло директна. Колико су нам управо сада потребне поуке које се налазе у њој! Дакле, током идућа три месеца ученици у Суботној школи широм света удубиће се у Поуке из Јаковљеве посланице. Суштински важне мисли о утицају језика (било на добро или на зло), послушност Богу вером, сила молитве и пример Илије само су неке од кључних тема. Зашто је све ово тако важно данас?

„Грех овог века је непоштовање изричито датих Божјих заповести. Моћ утицаја погрешно усмереног веома је велика.“ – 3. *Сведочанство*, 449.

„Нека се нико не заварава верујући да може постати свет док намерно престапа било коју Божју заповест. Преступ који се чини свесно ућуткује глас Светога Духа и одваја душу од Бога. 'Грех је безакоње' – престапање закона. А 'који год греши (престапа закон), не виде Га нити Га позна' (1. Јованова 3:4,6).“ – *Велика борба*, 420.

„Има много хришћана који би, кад би изразили оно што заиста осећају, казали: Зар је потребно да се говори тако оштро? Такви би се исто тако могли запитати: Зар је било потребно да Јован Крститељ каже фарисејима: 'Породи аспидини! Ко вам каза да бежите од гнева који иде?' (Лука 3:7). Зар је требало да изазива гњев Иродијадин рекавши Ироду да престапа закон тиме што има за жену супругу свога брата? Христов претеча је изгубио живот зато што је говорио људима истину. Зар није могао лепо да живи, не излажући се гњеву оних који су живели у греху?

„Тако су поступали људи чија је дужност била да буду верни чувари закона Божјег, све док лични интерес није ступио на место верности и док се није дозволило да грех прође без укора. Кад ће се у Заједници поново чути речи верног укора?“ – *Патријарси и пророци*, 95, 96.

„Сваки син и свака кћер Адамова имају широке могућности да самостално стекну сазнање о божанској вољи, да постану савршени хришћани и да се очисте кроз истину.“ – 2. *Сведочанство*, 726.

Свима нам је заиста потребна Божја помоћ и потпуно смо уверени да „на сваку молитву коју упућујемо искрено и у вери, одговор сигурно неће изостати. Одговор можда неће бити баш онакав какав ми очекујемо, али ће доћи онда када нам буде најпотребнији.“ – 3. *Сведочанство*, 194. Амин!

Одсек Генералне Конференције за Суботну школу

Субота, 5. октобар 2024.

Дар прве суботе за цркву у Редингу, Пенсилванија, САД

Источно поље Сједињених Држава подељено је на осам географских подручја које чине државе Пенсилванија, Њујорк, Конектикат, Род Ајланд, Масачусетс, Мејн, Вермонт и Њу Хемпшир. Дело у Пенсилванији тренутно убрзано напредује.

Проценује се да је преко 53% становништва ове државе религиозно – сачињено од методиста, лутерана, бап-тиста, пентекосталаца и других, уз 28,3% католика. У раном колонијалном времену, Пенсилванија је представљала уточиште за дошљаке који су чезнули за верском слободом како би побегли од прогонства у Европи. Ова историјска чињеница приметна је и данас, с обзиром на велики број традиционалних амиша који су наставили да живе у великим заједницама на фармама широм округа Ланкастер, носећи једноставну одећу и користећи се коњима и кочијама за путовања.

Током година, у Пенсилванији је живела неколицина чланова РПАСД, а ту је организована и мисионска обука. Међутим, тренутно оживљавање интересовања за садашњу истину започело је 2016. године у граду Редингу након што су се два члана из Њујорка ту преселила. Група се проширила и почела окупљати сваке суботе после подне, током лета у парку, а зими у кући једне сестре. Након неколико месеци проучавања, многе душе су крштене у вери Реформног покрета.

У Редингу живи више од 95.000 људи, а тај град је центар производње електронских делова, медицинских апарата, технологије за складиштење енергије и још много тога. Наша овдашња црква сада је највећа од свих у Источном пољу Сједињених Држава. Много нових душа припрема се да приступи Божјем народу. Богослужења тренутно одржавамо у једној изнајмљеној згради и желели бисмо да изградимо свој објекат и да проширимо своје деловање и допремо до још више душа. „Где год се организује група верника, нека се подигне молитвени дом... У многим местима где се проповедала вест јеванђеља и душе је прихватиле, њихове могућности су ограничене и веома мало могу допринети стварању услова који би о делу створили повољну слику. Често се показује да је ширење дела тежак задатак.“ – *Евангелизам, 278.*

Будући да је ово и наш случај, апелујемо на браћу и пријатеље широм света да нам помогну да изградимо дом молитве у области Рединга, како би још већи број душа дошао у стадо. Ваша љубазна великодушност биће веома цењена и Господ ће вас благословити!

Ваша браћа из Источног поља Сједињених Држава

Божја порука преко Јакова

„Од Јакова, Бога и Господа Исуса Христа слуге, свима дванаест колена расејаним по свету поздравље.“ – Јаков 1:1.

„Нема ниједне особе, ниједног народа који би био савршен у сваком свом поступку и свакој помисли. Свако мора понешто научити од другог. Према томе, Бог жели да се различите народности тесно повежу, да подједнако просуђују и теже истом циљу. Тада ће се показати јединство које је у Христу.“ – 9. Сведочанство, 187.

Предлажемо да прочитате: 9. Сведочанство, 197-210.

Недеља

29. септембар

1. ХРИСТОВИ УЧЕНИЦИ

а. Ко су били тројица људи са именом „Јаков“, повезани са Христом – и кога од њих најчешће уочавамо? Матеј 10:2,3; 13:55.

б. Наведи неке нарочите тренутке са Исусом које је искусио Јаков, Јованов брат. Лука 8:51-55; Матеј 17:1,2; Марко 14:32-34.

„Јован, син Зеведејев, био је један од првих ученика који су пошли за Исусом. Он је са својим братом Јаковом припадао оној првој групи која је све оставила ради Његове службе. Радосно су напустили дом и пријатеље да би могли бити са Њим; са Њим су путовали и разговарали; са Њим су били у повучености домаћег живота и на јавним скуповима. Он је смиривао њихова страховања, ослобађао их из опасности, олакшавао им патње, тешио их у тузи и поучавао их са стрпљењем и нежношћу док им срца нису прионула за Њега до те мере да су у својој вагреној љубави пожелели да Му буду најближи у Његовом царству.“ – *Жеља векова*, 525.

„Близу улаза у врт Исус се одвоји од свих ученика, сем тројице, које позва да се моле за себе и за Њега. Са Петром, Јаковом и Јованом, Он се повуче у најусамљенији део врта. Ова три ученика су сачињавала Христову најужу пратњу... И сад, у својој великој борби, Христос је желео да они буду у Његовој близини. Они су често проводили ноћи са Њим на овом месту.“ – *Жеља векова*, 663.

2. ПИТИ ИЗ ЧАШЕ

а. Објасни првобитни циљ Јакова, Зеведејевог сина, као и његовог брата, Јована. Марко 10:35-38.

„Јован је у свакој прилици која му се пружила заузимао место најближе до Спаситеља, а Јаков је чезнуо да буде почаствован истим таквим присним односом са Њим.

„Њихова мајка је била посве одана Христу и служила Му дарежљиво својим иметком. Са урођеном материнском љубављу и славољубљем, желела је да њени синови заузму највиша места у новом царству. Стога их је подстицала да поднесу свој захтев.

„Мајка и синови су заједно дошли Исусу с молбом да испуни један њихов захтев до кога им је много стало.

„Шта хоћете да вам учиним?“ – упитао је Он.

„Мајка одговори: ’Заповеди да седну ова моја два сина, један с десне стране Теби, а један с леве стране Теби, у царству Твом.’

„Исус је благо поступио према њима, не корећи их због њихове себичности, што траже да буду нешто више од своје браће. Прочитао је њихова срца и знао је колико су Му привржени. Њихова љубав није била само једно људско осећање; иако прожета себичношћу услед земаљске природе људи, она је ипак извирала из извора Његове сопствене искупљујуће љубави. Он није хтео да кори, већ да пробуди и очисти. ’Можете ли пити чашу коју ћу ја пити’, запита Он, ’и крстити се крштењем којим се ја крстим?’ Они су се присетили Његових загонетних речи које су наговештавале искушење и патњу, али су самопоуздано одговорили: ’Можемо.’ Сматрали су као највећу част што могу доказати своју оданост учествујући у свему што снађе њиховог Господа.

„Чашу дакле моју испићете, и крстићете се крштењем којим се ја крстим’, рекао је Он – кога је очекивао крст уместо престола, а два злочинца са десне и леве стране као пратиоци.“ – *Жеља векова*, 525, 526.

б. Шта се десило са Јаковом и његовим братом, Јованом, након Господњег вазнесења – управо као што је Христос и предказао? Дела 12:1,2; Откривење 1:9.

„Јаков и Јован су имали да учествују у патњама свог Господа; први брат је погинуо од мача, други је дуже од свих морао подносити муке, нападе и прогоне Њега ради.“ – *Жеља векова*, 526.

3. КО ЈЕ НАПИСАО ПОСЛАНИЦУ?

а. Како Надахнуће описује Јакова, Алфејевог сина – једног од дванаесторице (то није Зеведејев син, Јованов брат)? Марко 15:40.

„Ту је био Левије Матеј, цариник, позван из живота пословне активности и подложности Риму; ревнитељ Симон, непомирљиви непријатељ царског ауторитета; Петар, нагао, самоуверен и доброга срца, и Андрија, његов брат; Јуда Јудејац, углађен, способан али лакомог духа; Филип и Тома, верни и искрени, али спорога срца да верују; Јаков Алфејев и Јуда Јаковљев, мање истакнути међу браћом, али енергични људи, упорни и у својим манама и у својим врлинама; Натанаило, као дете по искрености и поверењу; и синови Зеведејеви, честољубиви, али верна срца.“ – *Васпитање*, 76.

б. Зашто је извесно да је аутор Јаковљеве посланице (који се назива апостолом јер је лично познавао Господа) био Христов полубрат – и како начин на који он себе описује доказује да је његов карактер био промењен под Господњим утицајем? Јаков 1:1 (први део).

„Христос је наилазио на неразумевање од стране своје браће, јер није био сличан њима. Он је радио на томе да олакша сваку патњу коју је опазио, и у томе је увек био успешан. Није имао много новца да дарује, али је често делио своју једноставну храну са онима за које је сматрао да им је она потребнија. Његова браћа осећала су да је Његов утицај потпуно супротан њиховом; док су се они грубо обраћали сиромашним, униженим душама са којима су долазили у додир, Христос је тражио управо такве и њима је говорио речи охрабрења. Ако у породичном кругу није могао учинити више, Он би, у тишини и тајности, јадним људима којима се трудио да помогне, пружио чашу хладне воде, а затим би свој тањир са храном ставио у њихове руке.“ – *This Day With God*, 59.

с. На који начин је Павле указао поштовање Јакову, Исусовом брату? Галатима 1:17-19; Дела 21:18.

4. РАЗЈАШЊАВАЊЕ ОДРЕЂЕНИХ ПИТАЊА

а. Шта открива да је Јаков, Исусов брат, био утицајан човек у важном савету ране цркве? Дела 15:5,6,13,19,20.

„Јаков је у овом случају, изгледа, био изабран да одлуку савета прогласи признатом. Суштина те одлуке била је да обредни закон, а нарочито пропис о обрезвању, не треба наметати, па чак ни препоручивати незнабошцима. Јаков се трудио да увери своју браћу да су незнабошци, обративши се Богу, умногоме изменили свој живот и да треба пажљиво избегавати да се не доведу у забуну нејасним питањима од мањег значаја, да се не би обесхрабрили у својој жељи да следе Христа.“ – *Дела апостола, 145.*

в. Која уобичајена али погрешна тврдња је оповргнута истакнутим Јаковљевом улогом у овом важном савету? Матеј 16:18.

„Јаков је председавао саветом и његова коначна одлука је гласила: ’Зато ја велим да се не дира у незнабошце који се обраћају к Богу.’

„Тако је завршена дискусија. Овај пример побија и тврдње римокатоличке цркве да је Петар био глава цркве. Они који, као папа, тврде да су његови наследници, немају за ту своју претензију никаквог библијског темеља. У Петровом животу нема ничега чиме би се могло доказати да је он био изнад своје браће, као намесник Највишега. Кад би се они који тврде да су Петрови наследници угледали на његов пример, увек би се задовољили тиме да остану равноправни са својом браћом.“ – *Дела апостола, 145.*

„Спаситељ није Петру лично поверио дело јеванђеља. Касније, понављајући речи које је изговорио Петру, Он их примењује непосредно на цркву. У суштини, те су речи упућене дванаесторици као представницима свих верника. Да је Исус подарио неку посебну власт једноме од ученика и узвисио га над другима, не бисмо их тако често налазили како се препиру ко треба да буде највећи. Они би се покорили жељи свог Господа и поштовали онога кога је Он изабрао.“ – *Жеља векова, 402.*

5. БОЖЈИ ИЗРАИЉ

а. Које је ова посланица упућена и на који начин она обухвата све који прихвате Исуса као Господа? Јаков 1:1 (други део); Галатима 3:27-29.

„У Божји Израил се морају убројити и многи који нису Аврамови потомци по крви.“ – *Пророци и цареви, 248.*

„Христос је својим животом основао веру у којој нема каста, веру која и Јевреје и незнабошце, и слободњаке и робове повезује у братство људи једнаких пред Богом.“ – *9. Сведочанство, 197.*

„Хришћанство ствара снажну спону јединства између господара и роба, између цара и његовог поданика, између проповедника јеванђеља и најуниженијег грешника који је у Христу нашао очишћење од својих греха.“ – *Дела апостола, 345.*

в. Које је име у пророчанству дато коначном, духовном Израилу – и на који начин је описано њихово искуство непосредно пред Христов долазак? Откривење 7:4.

„Ускоро чујемо глас Божји, сличан хујању силних вода, који нам објављује дан и час Христовог доласка. Живи свети, њих 144.000 на броју, познају и разумеју глас, док непокајани мисле да је то грмљавина и земљотрес...“

„Припадници 144.000 су сви запечаћени и потпуно уједињени. На челу свакога од њих исписане су речи: 'Бог, Нови Јерусалим', и блиста једна величанствена звезда у којој се налази Исусово ново име. При погледу на нашу срећу и светост, безбожници се гњеве и жестоко наваљују на нас да нас баце у тамницу, али ми подижемо руку у име Господње и они беспомоћно падају на земљу. Тада они из зборнице сотонине увиђају да нас Бог заиста љуби, нас који смо једни другима прали ноге и поздрављали браћу светим целивом, те прилазе да се поклоне пред нашим ногама.“ – *1. Сведочанство, 54.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како је Јаков, син Зеведејев, постао сличнији Христу?
2. Како је Јаков, Христов полубрат, постао сличнији Христу?
3. Који докази у Библији потврђују да Петар није био главни међу апостолима?
4. Како Павле објашњава јединство и једнаку вредност свих хришћана?
5. Шта илуструје коначну победу духовног Божјег Израиља?

Мудрост за сналажење

„Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште у Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се.“ – Јаков 1:5.

„Да бисте нашли мудрост, није потребно ићи на крај света, јер нам је Бог толико близу. Успех у животу не зависи толико од способности које сада имате или које ћете било када имати, колико од онога што Бог може да учини за вас... Он жели да вам подари разумевање не само у духовном него и у овоземаљском животу. Он може да изоштри вашу интелигенцију, да вам подари тактичност и вештину. Примените своје таленте у пракси и тражите мудрост од Бога и она ће вам бити дана.“ – *Христове очигледне поуке, 116.*

Предлажемо да прочитате: 1. *Сведочанство, 112, 113;*
2. *Сведочанство, 253-257.*

Недеља

6. октобар

1. МОЛИТИ ЗА МУДРОСТ

а. Зашто нам је заиста потребно више од људске мудрости у животу, и на који начин је можемо добити? Јаков 1:5.

„Много се мање треба поуздати у оно што је човек способан да учини, а више, далеко више, у Бога и у оно што је Он спреман да учини за сваку верну душу. Он жели да се вером чврсто ухватите за Његову руку, да од Њега очекујете велике ствари.“ – *Христове очигледне поуке, 116.*

„Само слушање проповеди од суботе до суботе, читање Библије поново и поново или објашњавање њеног текста стих по стих, неће бити ни од какве користи ни нама ни онима који нас слушају, ако те истине не примењујемо у свом личном искуству. Разум, воља и осећања морају се потчинити контроли Речи Божје. Тада ће под утицајем Светог Духа прописи Речи Божје постати начело нашег живота.

„Кад сте у молитви затражили од Господа да вам помогне, укажите част свом Спаситељу верујући да ћете заиста примити затражени и обећани благослов. Сва сила и сва мудрост стоје нам на располагању. Наше је само да у молитви затражимо.“ – *Здравље и срећа, 458.*

2. ОСНАЖЕНИ ВЕРОМ

а. На који начин ће нам бити од користи ако Божју мудрост будемо сматрали узвишенијом од наше, чак и у свакодневним животним питањима? Приче 3:3-8.

„Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште у Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се.’ Овакво обећање вреди много више од злата и сребра. Ако у понизности срца тражите божанско вођство у свакој невољи и збуњености, Његова реч представља јемство да ће вам се милостиво дати тражени одговор. Његова реч никада не може изневерити. Небо и земља могу проћи, али Његова реч неће проћи никада. Уздајте се у Господа и никада нећете остати збуњени ни осрамоћени. ’Боље је уздати се у Господа, неголи ослањати се на човека; боље је уздати се у Господа, неголи се ослањати на кнезове.’

„Ма какав положај да заузимамо у животу, ма какво било наше занимање, морамо бити довољно понизни да осећамо колико нам је потребна стална помоћ; морамо се безусловно ослоњити на учења Божје Речи, прихватајући у свему Његово провиђење и верно изливати своју душу у молитви. Ако се ослоњите само на свој разум, браћо моја, и ако кроз свет идете само својим путем, пожњете жалост и разочарања. Уздајте се у Господа свим својим срцем и Он ће мудро водити ваше кораке и ваши интереси и у овом и у будућем свету биће сигурни. Пошто су вам светлост и знање стално неопходни, ви ћете се за савет обраћати или Богу или свом сопственом срцу; или ћете ходати у искрама које сте сами распалили, или ћете сакупљати зраке божанске светлости који долазе од Сунца правде.“ – 5. Сведочанство, 402, 403.

в. Зашто треба да се одвикнемо од потпуног поуздања у друге људе за вођство? Јерemiја 17:5-8.

„Кад се појаве потешкоће и кад на свом животном путу наиђете на препреке, не очекујте никакву помоћ од смртних људи. Уздајте се само у Бога. Навика да другима причамо о својим тешкоћама нас само још више слаби, а њима не даје никакву снагу. Своје саговорнике на тај начин само оптерећујемо својим духовним слабостима и недостацима од којих нас они не могу ослободити. Ми ослонац тражимо у заблуделом и ограниченом смртнику, док нам на располагању стоји снага непогрешивог и вечног Бога.“ – Христове очигледне поуке, 116.

3. РАЗВИЈАЊЕ ВЕЋЕ СТАБИЛНОСТИ

- а. Који услов морамо испунити пре него што Господ може одговорити на наше молитве? Јаков 1:6 (први део); Марко 11:24. Објасни кроз пример на који начин можемо одлучити да развијемо снагу у овом аспекту. 1. Коринћанима 6:3-5.**

„Мало је људи који схватају одговорности које леже на малом броју проповедника који носе терет дела. Браћа често одвајају ове људе од њиховог посла да би помогли у њиховим ситним тешкоћама или да би решили неки спор у скупштини, што би они могли и што би требало сами да обаве. 'Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште у Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се; али нека иште с вером, не сумњајући ништа.' Он мора бити реван и истрајан. Ако се буде двоумио и стално сумњао да ли ће Господ заиста чинити оно што је обећао, неће ништа примити.

„Многи очекују да им њихови проповедници донесу светлост од Бога сматрајући, изгледа, да је то лакше него да сами приђу Богу и затраже је од Њега. Такви људи много губе. Кад би хтели свакога дана да следе Христа и да Га узму за свог вођу и саветника, стекли би јасно познање Његове воље а тиме и драгоцену искуство. Баш зато што немају тог правог искуства, браћа која исповедају истину иду у искрама туђе бакље, не признају глас Духа Божјег и не знају за Његову вољу. Стога их је лако удаљити од вере. Они су непостојани, зато што су очекивали да други стекну искуство за њих.“ – 2. Сведочанство, 725, 726.

- б. Са чиме је упоређен такозвани хришћанин чија вера почиње да се колеба? Јаков 1:6 (последњи део); 1. Мојсијева 49:4 (први део); Како то можемо избећи?**

„Хришћани који стално занемарују духовне састанке и молитву, у већини случајева постају колебљиви и попуштају у вери.“ – 4. Сведочанство, 102.

„Узмите реч Христову као чврсто обећање зајемчено управо вама. Није ли вам Он упутио позив да дођете к Њему? Не изговарајте никада речи које обесхрабрују и уништавају наду, јер се на тај начин много губи. Гледати само на спољне околности и жалити се кад наиђу тешкоће и невоље, значи испољавати болесну и ослабљену веру. Говорите и радите као да је ваша вера непобедива.“ – Христове очигледне поуке, 116.

4. ИЗБЕГАВАЊЕ ПОДЕЉЕНОГ СРЦА

а. Како можемо бити сигурни да ће молитва у којој тражимо мудрост бити услишена? Лука 18:1; Јаков 1:6,7.

„Молитва да нам се подари мудрост не сме бити лакомислена, не смемо заборавити на њу чим је изговоримо. То мора бити молитва која изражава снажну, искрену жељу срца, која потиче из свести да нам недостаје мудрост помоћу које бисмо разабрали вољу Божју.

„Ако нам се не одговори одмах на овакву молитву, не смемо се уморити од чекања и постати колебљиви. Не попуштајте. Држите се чврсто обећања: ’Веран је Онај који вас дозва, који ће и учинити.’ Тражите као уцвељена удовица, не попуштајте у свом тражењу и будите постојани. Да ли вам је важно то што тражите? Хоће ли имати великог утицаја на ваш живот? Сигурно је да хоће. Онда не попуштајте, јер се ту куша ваша вера. Ако је ствар коју тражите од велике вредности, онда заслужује ваш истрајан труд. Имате обећање, зато бдијте и молите се. Будите истрајни и добићете одговор на своју молитву. Зар није Бог тај који вам је обећао? Ако морате и платити нешто да бисте примили обећање, тим ћете више ценити оно што будете добили. Јасно вам је речено да нећете ништа примити од Господа ако се будете колебали. Добили сте опомену да се не уморите, већ да се чврсто ослоните на обећања. Ако будете тражили, Бог ће вам дати обилно и неће вас прекоравати.

„Овде многи чине грешку. Почињу да се колебају и њихова вера слаби. Из тог разлога и не добијају ништа од Господа, који је Извор наше снаге. Нико не треба да иде по мраку и да се спотиче као слеп, јер Господ шаље светлост онима који хоће да иду Његовим, а не својим путем. Он захтева од свих нас да савесно испуњавамо своје свакодневне дужности.“ – 2. Сведочанство, 140, 141.

б. Зашто треба да избегавамо двоумљење? Јаков 1:8; Псалам 86:11.

„Иако тврде да су хришћани, многи се потпуно прилагођавају свету, и њихова осећања и љубав нису на Божјој страни. Њихово срце је подељено, покушавају да у исто време служе и Богу и мамони... Покушавајући да служе два господара, они су непостојани на свим путевима својим, и на њих се нико не може ослонити...

„Од какве је користи говорити пријатним речима, осуђивати дело сотонино а у исто време остваривати све његове лукаво смишљене планове? Тако поступају само они за које апостол Јаков каже да су непостојани и дволични.“ – Коментари библијских текстова, 827.

5. СЕЋАЈМО СЕ ЈАКОВА

а. Како Исус приказује усрдност коју треба да имамо у молитви за снагу да извршимо Божју вољу? Матеј 11:12.

„Царство небеско на силу се узима, и силедије добијају га.’ Та сила обузима цело срце. Бити дволичан значи бити непостојан. Дело припреме захтева одлучност, самоодрицање и посвећене напоре. Схватање и савест могу бити уједињени, али ако и воља није на делу, доживећемо неуспех. Свака способност и свако осећање морају се ставити у дејство. Равнодушност и незаинтересованост морају уступити место ватреној ревности и усрдној молитви. Само усрдношћу, одлучним напорима и вером у Христове заслуге можемо постати победници и задобити царство небеско. Време које нам преостаје за рад веома је кратко. Христос ће ускоро доћи по други пут.“ – *Коментари библијских текстова, 40, 41.*

„Повлашћени познањем великих истина, ми бисмо силом Духа Светога могли да постанемо живи канали светлости. Онда бисмо могли да се приближимо престолу милости; и да, посматрајући дугу обећања, скрушена срца клекнемо и затражимо царство небеско у сили духовној коју оно доноси као своју награду. Узимали бисмо царство Божје на силу, као Јаков у борби на Јавоку. Онда би наша порука представљала силу Божју на спасење. Наше молитве биле би пуне усрдности, пуне осећања велике потребе и никад не бисмо били одбијени. Откривали бисмо истину својим животом и карактером, и устима којих се дотакао живи угљен са Божјег олтара.

„Када ово постане наше животно искуство, ми ћемо се уздићи изнад беде и ништавила сопственог ’ја’, које тако нежно негујемо. Одбацићемо из свог срца себичност која га нагриза попут рђе, и тада ће оно бити пуно захвалности Господу. Величаћемо Господа као Бога сваке благодати и милости који је узвисио Христа. И Он ће открити своју силу кроз нас, чинећи нас оштрим срповима у жетви света. Бог позива свој народ да Га открије свету.“ – *Reflecting Christ, 217.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Опиши неке суштински важне кораке у добијању небеске мудрости.
2. Шта се дешава када смо задовољни ослањањем на људско знање?
3. Како ја могу да учиним оно што је у мојој моћи да ослободим проповеднике и дам им прилику да се фокусирају на нове душе?
4. У којим сферама живота можда више испољавам двоумљење него што сам тога свестан?
5. Опиши силу и значај Јаковљеве борбе за последње дане.

Суочавање са искушењем

„Благо човеку који претрпи напаст; јер кад буде кушан примиће венац живота, који Бог обрече онима који Га љубе.“ – Јаков 1:12.

„Говорите и радите у складу са својим молитвама. Проверавање ће показати, и то заувек, да ли је ваша вера била права, или су ваше молитве биле само обична форма.“ – *Христове очигледне поуке, 115, 116.*

Предлажемо да прочитате: 3. Сведочанство, 443-457.

Недеља

13. октобар

1. ФАКТОР ДУХОВНОГ РАСТА

а. Објасни на који начин се Јаков 1:2 може испунити у нама. Немија 8:10.

„Сва она искушења која прихватамо као васпитно средство донеће нам на крају радост. Сав наш верски живот биће тада духовно уздизање и оплемењивање, одишући мирисом одабраних речи и добрих дела. Када су хришћани потиштени, утучени, жалосни и кад уздишу, непријатељ је веома задовољан; он жели да се управо такав утисак стиче о утицају наше вере. Али Божја намера није да се наш дух спушта на тако низак ниво. Он жели да свака душа тријумфује у сили Искупителја који нас одржава у вери и нади.“ – 6. Сведочанство, 337, 338.

в. Зашто Бог дозвољава да нас снађу искушења? Јаков 1:3; Римљанима 5:3.

„Кад пребродимо своје невоље и задобијемо победу над сотониним искушењима, издржали смо кушање наше вере, које је много вредније од злата, и постали снажнији и спремнији да се суочимо са оним што нам предстоји. Али ако клонемо и попустимо пред сотонским кушањима, све ћемо више слабити, изгубити награду која следује за поднето искушење и нећемо бити добро припремљени за следеће. На тај начин ћемо постајати све слабији и слабији док нас сотона потпуно не зароби и потчини својој вољи. Морамо узети на себе све оружје Божје како бисмо се у сваком тренутку могли спремно супротставити силама таме.“ – *Рани списи, 48, 49*

2. БОЉИ РЕЗУЛТАТИ НЕГО ШТО СМО ЗАМИШЉАЛИ

а. Објасни корист коју налазимо у испољавању стрпљења. Јаков 1:4; Лука 21:19.

„Бог је исувише мудар и добар да би на наше молитве увек одговорио управо у оно време и на онај начин као што бисмо ми то желели. Он хоће да за нас учини нешто далеко више и боље него што би учинио кад би испунио све наше жеље. И пошто се с пуним поверењем можемо ослонити на Његову мудрост и љубав, не захтевајмо да Он прихвати нашу вољу, већ настојмо да схватимо и испуњавамо Његове далекосежне намере. Његова воља треба да буде изнад свих наших жеља и интереса. Ова искуства која представљају пробу за нашу веру допуштена су ради нашег добра. Тиме се открива да ли је наша вера истинита и искрена, да ли се она темељи једино на Божјој Речи, или је, зависно од околности, непостојана, несигурна и променљива. Вера се јача вежбањем. Морамо бити стрпљиви до краја, имајући на уму да се у Светом писму налазе драгоцене обећања за оне који чекају на Господа.“ – *Здравље и срећа, 201, 202.*

б. Како и зашто нам Јаков показује ширу слику од само привремене перспективе моћи и просперитета у овом исквареном свету? Јаков 1:9-11.

„У ово време, пре велике коначне кризе, као и пре првог уништења света, људи су занесени уживањима и жељама тела. Закупљени видљивим и пролазним, изгубили су из вида невидљиво и вечно. За оно што се троши употребом, жртвовали су непропадљива блага. Њихов ум треба да се уздигне, њихов поглед на живот прошири. Они се морају пробудити из мртвила световних снова.

„Од уздицања и пропадања народа, што је тако јасно приказано на страницама Светога писма, треба да науче како је безвредна слава, ако је само спољашња и световна. Вавилон, са свом својом моћи и сјајем, какве свет од тада није видео – моћи и сјајем који су људима тога времена изгледали тако стабилни и трајни – како је нестао без трага! Пропао је 'као цвет травни'! Тако пропада све што није утемељено на Богу. Непролазно може бити само оно што је у складу с Његовим намерама и што је израз Његовог карактера. Његова начела су једино што је у овом свету трајно.“ – *Васпитање, 165.*

„Световна блага су пролазна. Само преко Христа можемо задобити вечно благо.“ – *The Review and Herald, December 10, 1901.*

3. У ЖАРУ БОРБЕ

а. Када се суочимо са искушењима, шта морамо у молитви учинити, и зашто? Јаков 1:12.

„Одбаците свако претварање и сваку извештаченост. Будите једноставни и природни. Будите истинити у свакој мисли, у сваком поступку и 'понижношћу чините један другог већег од себе.' Увек имајте на уму да се морална природа мора стално јачати непрекидном будношћу и молитвом. Докле год свој поглед управљате на Христа, бићете сигурни; али оног тренутка кад почнете да мислите на своје жртве и тешкоће, кад почнете да сажаљевате сами себе, ви губите свој ослонац у Богу и излажете се великој опасности.“ – 4. Сведочанство, 497.

„Идимо увек храбро само напред, не губећи наду у победу добра, ма каква нас искушења сналазила на нашем путу и ма какав нас морални мрак окруживао. Стрпљење, вера и љубав према дужности – то су лекције које морамо научити. Потчињавање сопственог 'ја' и стално гледање на Исуса треба да нам буду свакодневни задатак. Душу која се у вери стално ослања на Њега и од Њега очекује помоћ, Господ никада не оставља. Венац живота ставља се само на чело победника.“ – 5. Сведочанство, 67.

б. Зашто је погрешно рећи да Бог шаље искушења и пробе? Јаков 1:13.

„Не покушавајмо да умањимо своју кривицу тражећи изговор за грех. Ми морамо прихватити Божју оцену греха, а она је заиста тешка. Једино нам Голгота може открити страховиту одвратност греха...

„Напаст је мамљење на грех, а то не потиче од Бога, него од сотоне или од злоће нашег сопственог срца. 'Јер се Бог не може злом искушати, и Он не куша никога' (Јаков 1:13).

„Сотона се труди да нас наведе у искушење, да би се злоћа нашег карактера открила пред људима и анђелима, и да би могао полагати право на нас као на своје власништво... Сотона нас наводи на грех, а онда нас пред целим свемиром оптужује како нисмо достојни Божје љубави.“ – Мисли с Горе благослова, 146, 147.

с. Када опадач нападне наш упрљани карактер, на који начин нас Господ брани? Захарија 3:1-4; 1. Јованова 1:9-2:1.

4. БОЖЈА СНАГА У НАШОЈ СЛАБОСТИ

а. Објасни фразу „не наведи нас у напаст“ у Господњој молитви. Матеј 6:13 (први део); Исаија 30:21.

„(Бог) дозвољава да се суочимо с препрекама, прогонством и тежбама, не као с проклетством, већ као с највећим благословом у свом животу. Свако савладано искушење, свака невоља коју храбро пребродимо, даје нам ново искуство и унапређује нас у делу изградње карактера. Душа која се, божанском силом одупире искушењу, открива свету и целом свемиру делотворност Христове милости.

„Иако не смемо бити обесхрабрани невољама, ма како горке биле, морамо се молити Богу да не допусти да упаднемо у околности у којима би нас водиле жеље нашег злог срца. Када упућујемо молитву коју нам је Христос објавио, ми се потчињавамо Божјем вођству и молимо Га да нас Он води сигурном стазом. Ми не можемо искрено изговарати ову молитву, а ипак одлучити да идемо путем који смо сами изабрали. Треба да чекамо Његову руку да нас води...

„Опасно је за нас да застајемо размишљајући о томе какве ћемо предности стећи ако прихватимо сотонине предлоге. Грех доноси срамоту и пропаст свакој души која му попушта; али има нешто у његовој природи што заслепљује и вара, и тако нас примамљује лажним приказивањем. Ако се усудимо ступити на сотонино тло, није нам обећана заштита од његове силе. Колико до нас стоји, треба да затворимо сваки прилаз којим би кушач могао да допре до нас.

„Молитва: 'Не наведи нас у напаст' је сама по себи и обећање.“
– *Мисли с Горе благослова, 147, 148.*

в. Који позив и уверење нам Бог даје по питању искушења? Јаков 1:14-16; 1. Коринћанима 10:13.

„Шта су у ствари искушења? – То су средства помоћу којих се они који тврде да су деца Божја проверавају и кушају. Ми читамо да је Бог кушао Аврама, да је кушао синове Израилеве. То значи да је Он допуштао да наиђу околности које ће прокушати њихову веру и навести их да од Њега очекују помоћ. И данас Бог допушта да на припаднике Његовог народа наиђу искушења, да би схватили да им је Он једини помоћник. Ако се они у свом кушању приближе Њему у вери и молитви, Он им даје снагу да савладају искушења.“
– *In Heavenly Places, 251.*

5. ИСКУШЕЊА КОЈА НАМ ПРЕДСТОЈЕ

а. Шта морамо увек одабрати, како бисмо остали у Христу и на тај начин били избављени од искушења? Лука 4:8; Филибљанима 1:21.

„Кушач нас никад не може принудити да чинимо зло. Он не може владати духом, изузев ако се човек потчини његовој власти. Тек кад воља пристане, када се вера одрекне свог уздања у Христа, може сотона задобити власт над нама. Али му ми сваком својом грешном жељом уступамо терен. Сваки тренутак у коме нисмо у стању да удовољимо божанском мерилу представља отворена врата кроз која он може ући да нас куша и уништи. И свака наша погрешка и сваки пораз пружају му прилику да ружи Христа.“ – *Жеља векова, 107.*

б. Шта треба да нас мотивише да напредујемо ка победи у Христу? Филибљанима 4:13; Откривење 2:10 (последњи део); 3:21.

„Онај који је испуњен Христовим Духом, пребива у Христу. Ударац намењен њему пада на Спаситеља који га са свих страна штити својом присутношћу. Све што долази на њега, долази од Христа. Он нема потребе да се брани од зла, јер је Христос његова одбрана. Ништа га не може дотакнути ако то Господ не допусти, а 'све' што Бог допусти 'онима који љубе Бога иде на добро' (Римљанима 8:28).“ – *Мисли с Горе благослова, 92.*

„Венац живота ставља се само на чело победника. За свакога док се налази у животу постоји озбиљан задатак који може савесно и верно да изврши за Бога.“ – *5. Сведочанство, 67.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Чегга треба да се сетим када ме следећи пут снађу искушења?
2. Шта треба да разумем о начину на који Бог одговара на молитве?
3. Одакле долазе искушења и пробе - и зашто?
4. Шта се дешава кад год се одупремо искушењу?
5. Како треба још потпуније да пребивам у Христу?

Вера примењена у пракси

„Будите пак творци речи, а не само слушачи, варајући сами себе.“
– Јаков 1:22.

„(Човек) је изабран да буде послушан свакој речи која излази из уста Божјих, да не би био само забораван слушач, него творац речи.“
– *Сведочанства за проповеднике*, 413.

Предлажемо да прочитате: 2. Сведочанство, 21-24, 50-56, 177-180.

Недеља

20. октобар

1. САВРШЕНИ ДАРОДАВАЦ

а. Шта открива Божју неизмерну доброту према нама? Јаков 1:17.

„Христова љубав према Његовој деци је исто толико нежна колико и јака. А јака је од смрти; јер Он је умро да би омогућио наше спасење и да би нас учинио да будемо једно са Њим, вечно и тајанствено једно. Његова љубав је толико јака да управља свим Његовим силама, користећи сва небеска блага на добробит Његовог народа. Она је вечна, непромењива – иста јуче, данас и увек. Иако је грех који вековима постоји покушавао да сузбије ту љубав и да заустави њен ток са неба на земљу, она још увек тече богато и изобилно онима за које је Христос умро.

„Бог љуби безгрешне анђеле који му верно служе и извршавају све Његове наредбе; али њима не даје милост; они је никад и не требају, јер никад нису сагрешили. Милост је Божја особина, показана бићима која је не заслужују. Ми је нисмо тражили, она је послана да потражи нас. Господ се радује што може да излије своју милост на све који су гладни и жедни милости, не зато што је заслужују, него баш зато што су је незаслужни. Наша потреба је у ствари оно што нам гарантује да ћемо примити дар који ће ту потребу задовољити.“ – *Сведочанства за проповеднике*, 474, 475.

б. Како и зашто смо ми рођени од Бога? Јаков 1:18; 1. Петрова 1:23; 2:9.

2. ОБУЗДАВАЊЕ ЖЕСТИНЕ

а. У свету у коме влада гнев, како и зашто морамо бити другачији? Јаков 1:19.

„Поставите себи за правило да никада осуђивачки не пребацујете једно другоме, већ настојте да се међусобно цените и уважавате колико год је то могуће.

„Неки сматрају да је врлина бити необазрив и природан, и хвалишу се својим обичајем да и о ономе што је за друге непријатно говоре отворено, онако како им је у срцу. Они бујицом погрда и критичарских напада на друге растеређују своју љутиту нарав и празне се. И што више говоре о томе, они постају све раздражљивији, а сотона је увек ту да им помаже у томе, јер то одговара његовим циљевима. Такве речи раздражују оне којима су упућене и на њихово узвраћање провокатори употребљавају још теже речи, и тако се то наставља све док најобичнији блесак не прерасте у велику ватру. Ви обоје знате да сте изложени свим могућим искушењима и да сте у животу веома несрећни. Зато се чврсто одлучите да контролишете своје мисли, речи и поступке. Чим једно од вас осети да га обузима осећање озлојеђености, нека се без одлагања лично понизи пред Богом у најуреднијој молитви.“ – 4. Сведочанство, 228.

б. Зашто Бог не воли преку нарав – и како се она лечи? Јаков 1:20.

„Неки су нервозни, и када почну да губе власт над својим речима или духом у тренутку изазова, постају исто тако пијани од гнева као што су пијанице опијене од алкохола. Тада су неразумни, не можете их лако наговорити или убедити. Постају ненормални; сотона привремено преузима потпуну управу над њима. Свака поједина од тих провала гнева слаби нервни систем и моралне снаге, и отежава обуздавање гнева приликом следећег изазова.

„За ову групу постоји само један лек – позитивно самообуздавање у свим околностима. Напор да се човек нађе на погодном месту, на којем његово ја неће бити угрожено, може привремено да успе; али, сотона зна где може да пронађе те јадне душе, па ће стално изнова нападати њихове слабе тачке. Они ће се налазити у сталној невољи све док буду толико високо мислили о себи... Међутим, има наде за њих. Нека свој живот, тако олујан и пун сукоба и брига, доведу у везу са Христом па се њихово 'ја' више неће борити за превласт... Они треба да се понизе, да искрено кажу: 'Погрешио сам. Хоћеш ли ми опростити? Јер је Господ рекао да не смемо дозволити да сунце зађе у гневу нашему!' То је једини сигуран пут који води победи.“ – Синови и кћери Божје, 140.

3. ПАЗИМО НА СВЕТЛОСТ

а. Објасни Божји позив упућен свима нама. Јаков 1:21.

„Ох, како само може неко ко је имао видело истине, славно видело, даровано од Бога, да се супротставља Божјим делима и судовима, грешећи против Њега и чинећи баш оно што Бог у својој Речи забрањује? Како је сотони успело да их толико заслепи да у лице вређају Бога и свесно грешећи прљају своју душу? Апостол каже: 'Јер бисмо гледање и свету и анђелима и људима.' Хоће ли ови грешници – или да их назовем лицемерима? – у Сиону запитати: 'На који сам ја то начин гледање свету, анђелима и људима?' То можете да одговорите сами себи: својом злоупотребом светлости, преимућства и милости које вам је Бог дао, недоличним делима која кваре и прљају душу.“ – *Сведочанства за проповеднике*, 407.

в. На који начин је Реч Божја повезана са нашим спасењем, нарочито у последњим данима? 2. Тимотију 3:15; 1. Коринћанима 15:1,2.

„Обећано нам је снажно деловање Светог Духа на срце, и то ће Реч учинити делотворном. Христос је рекао да је Реч дух и живот...

„Сотона ће деловати на најсуптилнији начин како би људске изуме приказао заодевеним у анђеоске хаљине. Али светлост Речи сија усред моралне таме; чудесна откривења неће успети да замене Библију. Морамо проучавати истину, морамо је тражити као сакривено благо. Дивна просветљења нећемо добити изван Речи, нити ће она заузети њено место. Држите се Речи, примите усађену Реч, која ће људима донети мудрост на спасење.“ – *Selected Messages 2*, 100.

„Они који прихвате истину треба да усрдно теже за што бољим разумевањем светих списа и искуственом спознајом о животу свога Спаситеља. Снаге ума и памћење развијају се и оплемењују сталним увежбавањем. Свака неактивност и лењост ума је грех, а духовна отупелост је смрт.“ – 4. *Сведочанство*, 380.

„Кад примимо Божју реч и кад нас она испуњава, тада се радујемо у сталној Христовој присутности која управља нашим мислима, плановима и нашим деловањем. Тада се користимо саветима највећег Учитеља којег је свет икада познавао.“ – *Порука младима*, 95.

4. ОГЛЕДАЛО БОЖЈЕГ ЗАКОНА

а. Зашто је важно да испитујемо своје срце? Јаков 1:22-24.

„Многи примају одобравања и похвале за врлине које немају. Онај који познаје срца процењује све побуде и Он поступке којима се од људи измамљују велика признања и похвале најчешће бележи као изливе обичног лицемерја и себичности. О сваком поступку у нашем животу, ма колико он био похвалан или пак заслужан укора, Онај који испитује срца судиће према побудама које су нас на то навеле.

„Многи неће да се погледају у огледало које открива недостатке у карактеру; стога постојеће деформације и грех, мада они сами тога нису свесни, остају и даље на њима и други то виде. Ружан грех себичности показује се у великој мери чак и код оних који тврде да су се посветили делу Божјем. Кад би свој карактер искрено и поштено упоредили са захтевима Божјим, нарочито са великим мерилем Његовог закона, уверили би се да им страшно много недостаје. Али неки нису вољни да толико дубоко загледају у своје срце да би видели сву његову изопаченост. Иако су пуни недостатака и слабости, они хотимично остају у незнању у погледу своје кривице.“ – *Слуге јеванђеља, 249, 250.*

б. Објасни лепоту истинске слободе кроз стваралачку силу која долази предањем Христу и Његовој вољи. Јаков 1:25; Јован 8:32.

„У делу спасења нема присиљавања. Ту се не употребљава никаква спољна сила. Под утицајем Духа Божјег, човеку је остављено да слободно одлучи коме ће служити. Најузвишеније осећање слободе садржано је у промени која се догађа кад се душа потчини Христу. Одбацивање греха је акт који врши сама душа. Истина, ми се не можемо сами ослободити сотонине власти. Међутим, ако желимо да се ослободимо греха и ако, осећајући своју велику потребу, у молитви тражимо силу која је изван и изнад нас, божанска снага Светог Духа прожима тада силе наше душе, и оне се поковавају вољи, испуњавајући вољу Божју.

„Једини услов под којим је могућа човекова слобода састоји се у томе да човек постане једно са Христом. 'Истина ће вас избавити', а Христос је истина. Грех може тријумфовати само ако ослаби разум и уништи слободу душе. Потчинити се Богу значи вратити се себи самом, вратити се слави и достојанству човека. Божански закон којем треба да се поковамо је 'закон слободе' (Јаков 2:12).“ – *Жеља векова, 454.*

5. ИСТИНСКА РЕЛИГИЈА

а. Наведи суштински важан аспект хришћанства који нам често недостаје. Јаков 1:26.

„Захваљујући помоћи коју нам сам Христос даје можемо бити у стању да обуздамо свој језик. Иако је био болно кушан да одговори пренагљено и љутито, Он никада није погрешно устима својим. Стрпљиво и мирно подносио је подругљиве погледе, заједљива пецкања и подсмехе својих сарадника у дрводељској радионици. Уместо да им љутито узврати истом мером, Он би почео да пева неки од дивних Давидових псалама; и његови другови, пре но што би и схватили шта су учинили, придруживали би Му се у песми. До какве би чудесне промене дошло у свету кад би се људи и жене данас угледали на Христов пример у употреби речи!“ – *Коментари библијских текстова*, 823, 824.

б. На који начин истинска религија тихо и несребично делује иза кулиса? Јаков 1:27.

„Бити марљив, стрпљиво чинити добро у самоодрицању, то је славно дело на које небо гледа са одобравањем. Бог више цени веран рад, него најревносније формално богослужење. Истински служити Богу значи радити заједно са Христом. Молитве, опомене и разговори су јефтине вештачки плодови, док добра дела, брига за сирочад, удовице и сиромаше представљају истинске плодове који природно расту на добром дрвету.“ – 2. *Сведочанство*, 22.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто свој живот можемо поверити вечном небеском Богу?
2. Шта је дужност свих оних који су приметили да губе стрпљење?
3. Зашто је важно да проучавам Божју Реч за себе?
4. Објасни шта је истинска слобода.
5. Како могу да гајим већи степен праве религије из срца?

Дар прве суботе за Одсек за литературу ГК

Позната изрека каже: „Кап мастила ће учинити да милиони почну да размишљају.“ Штампани материјал због своје дуготрајности често има много већу снагу него само изговорена реч. Уз писани материјал, можемо да читамо брзином која нам одговара, као и да се осврнемо на оно што желимо да научимо и дубље промислимо о томе. То нам помаже у прихватању дубоких духовних истина.

Ово се показало тачним кроз историју: „Лутерово перо била је права сила у том погле-ду, и његови широко распрострањени списи покренули су свет. Иста та оруђа – са стотруко увећаним могућностима – стоје и нама на располагању. Библија у готово неограниченим тиражима, публикације које садрже истину за наше време, на многим језицима, налазе нам се на дохвату руке и веома брзо могу да се разнесу по свему свету.“ – 6. Свед., 373.

„Посредством наше издавачке делатности у великој мери треба да се изврши дело и оног анђела који долази с неба са великом силом и који својом славом треба да обасја целу земљу.“ – 7. Свед., 125.

Џејмс Вајт је 1849. године издао мали трактат под називом Садашња истина: „Хрпа папира лежала је на поду. Затим су се браћа и сестре окупила око њих и са сузама у очима упућивала молитве Богу да благослови те листове пре него што их почнемо делити. Тада смо савили, упаковали и адресирали те папире, и Џејмс Вајт их је однео до поштанске станице у Мидлтону, удаљене осам миља.“ – *Early Writings, XXV.*

То дело учињено је као одговор на вест: „Мораш почети са штампом малих трактата и делити их људима. Нека у почетку они буду кратки; али како људи буду више читали, они ће почети да ти шаљу средства за штампање, и то ће донети тренутни успех.“ – *Early Writings, XXIV.*

Шта се дешава када је поштарина прескупа, а препреке у виду граница изискују још скупље видове доставе? Наша цена претплате не покрива ове нове трошкове. Стога морамо зависити од великодушности других верника како бисмо испунили пророчанство дато првом издавачу: „Како људи буду више читали, они ће почети да ти шаљу средства.“

Молимо се да овај дар прве суботе за Одсек за литературу Генералне конференције дотакне ваша срца како бисте великодушно приложили за душе широм света које треба да читају садашњу истину. Хвала вам!

Одсек за литературу Генералне конференције

Савладавање пристрасности

„Јер Бог не гледа ко је ко.“ – Римљанима 2:11.

„Бог не признаје разлику у положају. Код Њега нема касти. У Његовим очима, људи су једноставно – људи, добри или лоши. На дан коначног обрачуна, положај, ранг или богатство неће ни за длаку изменити ничију судбину. Бог који све види судиће људима по томе колико су чисти, колико су племенити, колико љубе Христа.“ – *Counsels on Stewardship*, 162.

Предлажемо да прочитате: 3. Сведочанство, 281-285, 295-304.

Недеља

27. октобар

1. ПРОБЛЕМАТИЧАН СТАВ

а. Опиши честу овоземаљску тежњу коју, можда и несвесно, можемо поседовати и због тога бити криви. Јаков 2:1-4.

„Са сиромашнима треба поступати са исто толико пажње и обзира као и са имућнијима. Указивати посебне почести богатима, а омаловажавати и запостављати сиромашне, прави је злочин у Божјим очима. Они који су окружени свим могућим комфорима у животу и које сви мазе и кљукају зато што су богати, не осећају тако велику потребу за саосећањем и нежном обазривошћу као особе које су цео свој живот провеле у непрекидној борби са сиромаштвом.“ – 4. Сведочанство, 526.

„Иако је имао сва богатства небеских дворова, Христос је нас ради постао сиромаш на овом свету, да би нас обогатио својим сиромаштвом. Он је сиромашнима указао велику част, приставши да дели с њима њихове скромне животне услове. Из јеванђељских записа о Његовом животу треба да се учимо како да поступамо са сиромашнима.“ – 4. Сведочанство, 525, 526.

б. Шта морамо разумети о онима који су можда сиромашни у овоземаљским добрима али су богати у вери? Јаков 2:5.

2. ПРАВИЛНО РАСУЂИВАЊЕ И ПОШТЕЊЕ

а. Објасни како је Христос научавао уравнотеженом принципу у вези са помагањем сиромашнима. Марко 14:3-9.

„У дужностима добротинства и милосрђа неки одлазе у крајност и тако сиромашнима у ствари наносе штету претераним залагањем за њих. Сиромашни нису увек тако вредни и марљиви у послу као што би требало да буду. Ми их не смемо занемарити и пустити да оскудевају, али се и они морају научити да сами себи помажу.

„Не смемо занемарити дело Божје да би прво поклонили пажњу сиромашнима. Христос је својим ученицима дао веома значајну поуку по том питању. Када је Марија излила скупоцено миро помазања на Христову главу, Јуда се у свом лакомству лицемерно заузео за сиромаше, гунђајући против чина који је, по његовом мишљењу, био расипање новца. Али Исус је оправдао овај поступак, рекавши: 'Шта јој сметате? Она учини добро дело на мени.' 'Где се год успроповеда јеванђеље ово по свему свету, казаће се и то за спомен њен.' Из овога проистиче да Христа треба да поштујемо посвећујући Му најбоље што имамо у свом животу. Ако своју пажњу и све своје напоре усмеримо само на ублажавање потреба сиромашних, дело Божје ће бити занемарено. Уколико, као Божји пристави, савесно обављамо своје дужности, нико неће морати да трпи оскудицу, али дело Божје треба да нам буде на првом месту.“
– 4. Сведочанство, 526.

б. У старом Израилу, какво држање је захтевано од оних који су делили правду? 3. Мојсијева 19:15; 5. Мојсијева 1:17; 10:17.

с. Како сви који данас на било који начин управљају црквом треба да науче да примењују исто ово начело? 1. Петрова 1:17; Колошанима 3:25.

„Такве који своју наклоност и пажњу пристрасно указују једном или двојици на штету других не би у уреду требало држати на положају ни један дан. Таква несвета пристрасност према онима који можда угађају нашим ђудима на штету других, који су савесни, богобојазни и у Његовим очима дубоко бољи, представља увреду за Бога. Ми треба да ценимо оно што Бог цени. Украше тихог и смерног духа Он цени више него спољашњу лепоту, наките, богатства или части овог света.“ – 3. Сведочанство, 25.

3. СТВАРАЊЕ БОЉИХ НАВИКА

а. Који нам укор Јаков упућује у вези са материјалистичком пристрасношћу такозваних верника – и зашто је ово питање врло озбиљно? Јаков 2:6,7.

„Бог вас је пред људима и анђелима признао за своју децу; молите се да не обесветите то 'добро име којим сте се назвали' (Јаков 2:6). Бог вас шаље у свет као своје представнике. Сваким поступком у животу ви треба да објављујете Божје име. Ова молба захтева од вас да имате Његов карактер. Ви не можете светити Његово име, ви Га не можете представљати свету, све док својим животом и карактером не представите сам живот и карактер Божји. Ово можете постићи само прихватањем Христове милости и праведности.“ – *Мисли са Горе благослова, 136, 137.*

в. На који начин једино можемо извојевати победу у исправном представљању Христа? Римљанима 2:11; Приче 23:7.

„Проучавајте пажљиво Христов божанско-људски карактер и увек, кад хоћете нешто да учините, запитајте се: 'Шта би Исус учинио да је на мом месту?' То би требало да представља мерило наше дужности. Не упуштајте се без потребе у друштво оних који би својим лукавством ослабили вашу намеру да поступате право или бацили сенку на вашу савест. Пред непознатим лицима, било да сте на улици, у возу или у кући, немојте учинити ништа што би и најмање личило на зло. Настојте да сваког дана учините понешто да поправите, улепшате и оплемените живот који је Христос тако скупо платио и откупио сопственом крвљу.

„Увек се и у свему руководите начелом, а никад тренутним побудама. Природну жестину своје нарави смекшајте и ублажите врлинама кротости и племенитости. Не попуштајте површности, лакоумности и неозбиљности. Нека из ваших уста не изађе ниједна недолична досетка или доскочица. Чак ни мислима не треба допустити да неконтролисано лутају на све стране. Оне се морају ограничити и заробити у покорност Христу. Усмеравајте их само на оно што је свето и племенито. Тада ће, милошћу Христовом, постати чисте и ваљане.

„Имајмо увек на уму да чистоћа мисли представља силу која човека оплемењује и уздиже. Једина сигурност за сваку душу јесу чисте мисли...

„Стварајте навику да о другима говорите само добро. Задржавајте се на добрим особинама оних с којима се дружите, и трудите се да што мање запажате њихове грешке и недостатке.“ – *Здравље и срећа, 438, 439.*

4. ПОСЕДОВАТИ ЦАРСКО ПОНАШАЊЕ

а. Шта Свето писмо наглашава као заиста неопходно за нашу хришћанску веру – и зашто? Јаков 2:8.

„Многи вероучитељи тврде да је Христос својом смрћу укинуо закон и да су људи од тада ослобођени његових захтева. Има и таквих који га приказују као тежак јарам, и насупрот наводном робовању закону истичу неограничену слободу коју могу да уживају под јеванђељем.

„Међутим, пророци и апостоли нису тако гледали на свети Божји закон. Давид каже: 'Ходићу слободно, јер тражим заповести Твоје' (Псалам 119:45). Апостол Јаков, који је писао после Христове смрти, указује на Декалог као на 'закон царски' (Јаков 2:8), 'савршени закон слободе' (Јаков 1:25). А писац Откривења, више од пола века после Христовог распећа, изриче нарочити благослов онима 'који творе заповести Његове, да им буду власт на дрво живота и да уђу на врата у град' (Откривење 22:14).“ – *Велика борба*, 415.

„Када се неко преда Христу, његов дух се доводи у покорност закону, али ово је царски закон који сваког заробљеника проглашава слободним. Кад постане једно са Христом, човек се ослобађа. Предати се вољи Христовој, значи поновно успостављање човековог првобитног савршенства.

„Послушност према Богу значи ослобађање од робовања греху, ослобађање од страсти и злих навика. Човек може да постане победник над самим собом, победник над сопственим склоностима, победник у борби 'с поглаварима и властима, с управитељима таме овог света, с духовима пакости испод неба' (Ефесцима 6:12).“ – *Здравље и срећа*, 107, 108.

б. На који начин пристрасност, наклоност и/или предрасуда може непријатно да поквари наше сведочанство за Христа? Јаков 2:9.

„Ми можемо тврдити да смо Христови следбеници и да верујемо у сваку истину садржану у Речи Божјој; али то ништа не користи нашим ближњима, ако ми своју веру не уносимо у наш свакодневни живот. Само исповедање вере ми можемо уздизати до неба, али то само по себи неће спасти ни нас ни наше ближње ако не будемо хришћани на делу. Одговарајући пример биће свету од користи више него све што исповедамо само речима.“ – *Христове очигледне поуке*, 347.

5. МУДРО ПОУЧАВАЊЕ У САОСЕЋАЊУ

а. Шта треба да имамо на уму док и сами уздигемо Божји морални закон – а и док делимо ову истину са следећим нараштајем? Проповедник 11:9; 12:13,14; Јаков 2:10-13.

„Младима је урођена љубав према слободи; они чезну за независношћу; али морају схватити да се ти непроцењиви благослови могу уживати једино у послушности према Божјем закону. Овај закон је чувар истинске слободе и независности. Он набраја и забрањује оно што понижава и заробљава, и тако послушноме пружа заштиту од силе зла.

„Псалмиста каже: ’Ходићу слободно, јер тражим заповести Твоје’ (Псалам 119:45). ’Откривења су Твоја утеха моја, саветници моји’ (Псалам 119:24).

„У свом напору да поправимо зло, морамо се чувати склоности да зановетамо и осуђујемо. Стално осуђивање уноси пометњу, а не поправља. Атмосфера немилосрдне критике у многим, а особито у онима који су најосетљивији, убија вољу за рад. Цветови се не расцветавају под дахом оштрог ветра...

„Прави циљ укора постиже се тек кад је сам преступник наведен да увиди своју погрешку и кад је његова воља покренута да је исправи. Кад ово постигнете, укажите му на извор опраштања и силе. Трудите се да сачувате његово самопоштовање и да га надахнете храброшћу и надом.

„Ово је најлепши, али и најтежи посао икада поверен људским бићима. Он захтева најнежнију тактичност, најтананију осетљивост, познавање људске природе и небеску веру и стрпљење, спремност на рад, на будност и на чекање. Према томе, нема ниједног важнијег посла од овога.“ – *Васпитање, 259.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Иако можда немам много средстава, шта треба да схватим о онима који имају мање од мене?
2. Колико је лако бити слепо пристрасан или имати неправедне предрасуде према неким људима?
3. Како наши обрасци размишљања утичу на начин на који се опходимо према другим особама?
4. Зашто се Божји закон назива законом слободе?
5. Објасни став који треба да имамо у поучавању људи који гаје погрешне идеје.

Вера на делу

„Али хоћеш ли разумети, о човече сујетни! Да је вера без дела мртва?“ – Јаков 2:20.

„Иако добра дела неће спасити ниједну душу, немогуће је да иједна душа буде спасена без добрих дела.“ – *Faith and Works, 111.*

Предлажемо да прочитате: *Рани списи, 243-246, 290-294.*

Недеља

3. новембар

1. ВЕРА И ПРИМЕР

а. Зашто је апсолутно неопходно да живимо у складу са вером коју исповедамо? 1. Коринћанима 4:9; 1. Јованова 5:3; Јаков 2:14.

„Нека се нико не завашава верујући да може постати свет док намерно преступа било коју Божју заповест. Преступ који се чини свесно ућуткује глас Светога Духа и одваја душу од Бога.“ – *Велика борба, 420.*

„Наш живот сведочи свету да ли се стварно држимо вере коју исповедамо. Својим понашањем ти умањујеш значај закона Божјег у очима својих световних пријатеља. И као да им говориш: ’Заповести Божје можете да држите или пак да не држите. Ја верујем да је закон Божји донекле обавезан за људе; али, ипак, Господ не тражи тако строгу послушност свим прописима свога закона, и повремене преступе не кажњава тако строго.’

„Многи који преступају суботу оправдавају то позивајући се управо на твој пример. Кад један тако добар човек који верује да је субота седми дан – закључују они – може да се и тог дана бави земаљским пословима уколико околности то захтевају, онда свакако и они могу да чине то исто без икакве осуде. На дан суда суочићеш се са многима који твој утицај користе као изговор за своје непоштовање закона Божјег. Иако то не може да буде никакво оправдање за њихов грех, ипак ће представљати страшно сведочанство против тебе.“ – 4. *Сведочанство, 235.*

2. НЕБО И ЗЕМЉА ПОСМАТРАЈУ

а. Који пример Јаков наводи како би приказао лицемерје празне приче без дела? Јаков 2:15-17.

„Држањем Божјих заповести најречитије сведочимо о њиховој светости и обавезности. Послушност тим заповестима треба да учинимо својом личном дужношћу; а запоставити такву дужност заиста је велики грех. Бог нас чини обавезнима да се боримо не само за своје спасење него да се исто тако осећамо дужнима да својом несебичном љубављу приводимо Христу и друге на које можемо да утичемо. Забрињавајући је недостатак начелности који се види у животу многих такозваних хришћана. Њихово непоштовање закона Божјег обесхрабрује оне који признају светост његових захтева и одвраћа од истине оне који су склони да је прихвате.“ – 4. Сведочанство, 55.

в. Шта права вера у Христа заправо значи? Јаков 2:18; Матеј 6:24.

„Бог је дао своје прописе и Он тражи да се човек покорава томе. Он не пита да ли човек за то увек има повољне услове и околности или не. Господ живота и славе није гледао своју удобност или задовољство кад је требало да напусти свој високи положај и да постане болник вичан патњама, прихватајући срамно понижавање и смрт да би ослободио човека од последица његове непослушности. Исус је умро не да би човека спасао у његовим гресима, него од његових греха. Човек треба да одбаци своје заблуде, да узме свој крст и следећи Христов пример пође за Њим, одричући се себе и покоравајући се Богу без обзира на цену...

„Ако истински служимо Богу, онда се никада нећемо питати у недоумици: да ли треба да држимо Његове заповести или да чувамо своје овоземаљске интересе. Ако они који верују у истину сад не могу да нађу ослонац у својој вери, у овим релативно мирним данима, шта ће бити њихов ослонац кад наиђу већа искушења, кад буде издат декрет против свих који се не поклоне икони звериној и који не приме њен жиг на своје чело или на руку своју? То озбиљно време није далеко. Уместо да постају слаби и неодлучни, припадници Божјег народа треба да прикупљају снагу и храброст за време невоље.“ – 4. Сведочанство, 235, 236.

3. НАУЧИТИ СЕ ОД АВРАМА

а. О ком кобном духовном стању смо свечано упозорени? Јаков 2:19.

„Многи признају да је Исус Христос Спаситељ света, али истовремено се држе подаље од Њега и не кају се за своје грехе нити прихватају Исуса као свог личног Спаситеља. Њихова вера је пуко признавање истине од стране ума и расуђивања; али та истина се не прима у срце како би могла посветити душу и преобразити карактер.“ – *Одабране поруке 1, 373.*

„Можете веровати у целу истину; али ако не живите по њеним начелима, ваша вера вас неће спасти. И сотона верује и дрхти. Он ради. Пошто зна да му је време кратко, он с великом силом чини зла дела јер је то у складу с његовом вером. Међутим, такозвани народ Божји не потврђује своју веру делима. Људи верују да је време кратко, али се похлепно грабе за земаљска задовољства као да ће свет остати још хиљаду година овакав какав је данас.“ – *2. Свед., 174.*

в. Како можемо бити инспирисани Аврамовим примером? Римљанима 4:1-3; Јаков 2:20-22.

„Верова Аврам Богу. Како знамо да је веровао? Његова дела сведоче какве је природе била његова вера, и та вера му је била урачуната у правду.

„Нама је данас неопходна вера Аврамова да би разагнала таму која нас окружује, заклањајући слатке зраке Божје љубави и ометајући нас у духовном расту... Свака дужност савесно извршена, свака жртва поднесена у име Христово, доноси од свега претежнију награду. У самом чину дужности, Бог говори и даје своје благослове.“ – *Коментари библијских текстова, 823.*

„Људи су оправдани вером, али им се суди и награда даје по њиховим делима.“ – *The Signs of the Times, November 20, 1884.*

„Правда Христова састоји се у исправном поступању и добрим делима, кад она проистичу из чистих и несебичних побуда.“ – *3. Сведочанство, 491.*

„Држање Божјих заповести тражи од нас добра дела, самоодрицање, самопожртвовање и потпуну посвећеност у залагању за добро других. Само добрим делима не можемо се спасти, али је исто тако сигурно да и без добрих дела не можемо бити спасени. Кад учинимо све што је у нашој моћи, онда можемо рећи: 'Учинили смо само оно што смо дужни учинити, и у најбољем случају смо само залудне слуге, потпуно недостојне Божје милости и Његовог одобравања.' Христос мора бити наша правда и круна наше радости.“ – *Ibid., 489.*

4. РЕЧИ ОХРАБРЕЊА

а. Објасни на који начин образац Аврамовог живота треба да се огледа и у нашем животу као оних који верују у Христа. 1. Мојсијева 26:5; Јаков 2:23,24.

„Добра дела су плод вере. Док Бог ради у срцу, а човек предаје своју вољу Богу и сарађује с Њиме, у његовом животу показује се оно што Бог уноси у срце кроз Светог Духа и влада склад између намера срца и животних поступака. Сваки грех мора бити одбачен као мрска ствар која је разапела Господа живота и славе, а верник мора имати искуство сталног напредовања, непрекидно чинећи Христова дела. Благослов оправдања задржава се сталном предајом воље и непрекидном послушношћу.

„Они који су оправдани вером морају имати склоност према држању Господњег пута. Када човекова дела не одговарају ономе што исповеда, то је доказ да није оправдан вером. Јаков каже: 'Видиш ли да вера помаже делима његовим, и кроз дела саврши се вера?' (Јаков 2:22).

„Вера која не производи добра дела не оправдава душу.“ – *Одабране поруке 1, 380.*

в. Зашто сви који данас сведоче незнабошцима могу бити охрабрани искуством Рава, блуднице, за коју Библија каже да је Бог оправдао? Јаков 2:25; Јеврејима 11:31.

„У незнабожачком Јерихону једна жена је посведочила: 'Јер је Господ, Бог ваш, Бог горе на небу и доле на земљи' (Исус Навин 2:11). Познање Господа које је на тај начин стекла издејствовало је њено спасење... Њено обраћење није представљало усамљен пример милости Божје према идолопоклоницима који су признали Његову власт.“ – *Пророци и цареви, 249.*

„Сви који би, као Рава Хананејка и Рута Моавка, одбацили идолопоклонство и прихватили службу правом Богу, требало је да се уједине са Његовим изабраним народом.“ – *Христове очигледне поруке, 256.*

„У нашим градовима треба урадити велики посао, а поља су сва зрела за жетву. Наша пажња биће усмерена на све стране, јер ће и из хришћанских и из незнабожачких земаља душе које се кају подићи свој глас у позиву за помоћ. Не сме доћи ни до најмањег самоуздизања; ваша једина сигурност је поверење у Бога.“ – *The General Conference Bulletin, April 1, 1895.*

5. КЉУЧ ПОБЕДЕ

а. Објасни на који начин можемо задобити победу у Христу. Јаков 2:26; 2. Петрова 1:3,4.

„Нужно је имати веру у Исуса и веровати да сте спасени кроз Њега, али крије се опасност у заузимању става којег многи усвајају говорећи: 'Ја сам спасен.' Многи су говорили: 'Морате чинити добра дела, па ћете живети', али нико не може чинити добра дела одвојено од Христа. Данас многи говоре: 'Веруј, само веруј и живећеш.' Вера и дела иду заједно, веровање и примена су спојени. Господ од човека данас не тражи ништа мање него што је то захтевао од Адама у рају пре његовог пада – савршену послушност и беспрекорну праведност. Божји захтеви у склопу завета милости једнако су широки као захтеви које је поставио у рају: сагласје с Његовим законом, који је свет, праведан и добар... Нека нико не усвоји обману тако угодну телесном срцу – да ће Бог прихватити човека на основу његове искрености, независно од тога шта верује и независно од тога колико његов живот био несавршен. Бог од своје деце захтева савршену послушност.

„Да бисмо удовољили захтевима закона, наша вера се мора ухватити за Христову праведност, прихватајући је као нашу праведност. Кроз јединство с Христом, кроз прихватање Његове праведности вером, можемо се оспособити да чинимо Божја дела и будемо Христови сарадници. Ако сте спремни препустити се да вас носи струја зла и не сарађујете с небеским помагачима како бисте обуздали преступ у вашој породици и цркви како би се увела трајна праведност, то значи да немате вере. Вера ради кроз љубав и чисти душу. Свети Дух ради кроз веру како би у срцу створио светост; али то се не може постићи ако људско оруђе одбија да сарађује с Христом... Да бисмо могли имати Христову праведност, потребно је да се свакодневно преображавамо кроз утицај Духа и да будемо учесници у божанској природи.“ – *Одабране поруке 1, 359, 360.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Док тврдим да поштујем Божји закон, шта морам схватити о свом утицају?
2. Шта небо захтева од хришћанских верника?
3. Зашто се Аврам често назива оцем верних?
4. Ко од мојих познаника би могао да заврши као обраћена Рава?
5. Како ја треба да задобијем хришћанско искуство победе?

Молимо се пре него што проговоримо

„Поучите ме, и ја ћу ћутати; и у чему сам погрешно, обавестите ме.“ – Јов 6:24.

„Али ко у речи не погрешује, онај је савршен човек, може зауздати и све тело.’ Светлост која обасјава наш животни пут, истина коју прихватамо својом савешћу, посветиће и преобразити нашу душу, или ће је осудити на уништење. Живимо исувише близу краја да бисмо се могли задовољити површним радом.“ – *1. Сведочанство, 281.*

Предлажемо да прочитате: *2. Сведочанство, 50-56, 348-352;*
5. Сведочанство, 53-58, 162-164.

Недеља

10. новембар

1. УМИРИМО СВОЈ ЕГО

а. Шта они који увек радо покушавају да владају другима треба да имају на уму? Јаков 3:1; Марко 9:35.

„Бог сваког појединца сматра одговорним за утицај којим окружује своју душу, било на своју штету или на штету других.“ – *Савети за родитеље, учитеље и студенте, 82.*

„Људска бића су по природи егоцентрична и тврдоглава. Међутим, себичност ће нестати из живота оних који примају поуке којима их Христос жели поучити. Они постају учесници у божанској природи, и у њима живи Христос. Они на све људе гледају као на браћу, на људе са сличним тежњама, способностима, искушењима и пробама – на људе који жуде за саосећањем и помоћи.

„Никада не треба да понижавамо свог ближњег. Када приметимо учињене грешке, треба да дамо све од себе да помогнемо онима који су грешили, делећи са њима своје лично искуство – како су, у тренуцима када смо ми чинили озбиљне грешке, стрпљење и заједништво, љубазност и услужност наших сарадника нама давали храброст и наду.“ – *The Signs of the Times, May 11, 1904.*

2. НЕГУЈМО БОЉИ СТАВ

а. Који оштри укори су упућени свима који су груби према ближњима док одбијају да признају сопствене грешке? Проповедник 7:20; Јаков 3:2 (први део).

„Зар не можете да видите своје властите недостатке и да се обучете у све оружје Божје? Зашто нисте тако будни и критички расположени према себи, према свом темпераменту и својим речима, као што сте према другима? Зашто да се због вас ружи Бог и погрешно тумачи Његова истина? Ваша моћ расуђивања била би далеко већа кад бисте тако поступили. Истина, та жива реч, била би као огањ разгорео у вашим костима, који би јасно светлео представљајући овом свету непогрешиву слику Христа...

„Зар ниједан од оних који су на себе преузели улогу детектива не може да увиди куда води став који су заузели у настојању да постану владајућа сила? Шта је са њиховим духовним видом? Зашто виде трн у оку брата својега, а у свом властитом оку не осећају читаво брвно?“ – *Сведочанства за проповеднике*, 264.

б. Шта показује да је човек достигао ниво моралног савршенства и како је то једино могуће? Јаков 3:2; 1. Кор. 13:5.

„Тамо где непокоран језик налази места за своје несвето дело Господња радост не може пребивати.

„Нека се они који су сумњичави и мисле и говоре зло о својој браћи сете да врше сотонско дело. Нека сваки члан цркве одлучно и уз молитву за помоћ ради на томе да излечи болесни уд, језик. Нека свако осети да је његова дужност и преимућство да без примедби пређе преко ситних разлика и грешака. Не преувеличавајте нечије мале погрешке, већ размишљајте о његовим добрим странама. Сваки пут када размишљате и говорите о тим грешкама, оне постају све веће. На крају се од кртичњака направи планина. Последице тога су зла осећања и недостатак поверења.“ – *Australasian Union Conference Record, April 15, 1903.*

„Учините завет са Богом да ћете добро пазити на своје речи. Јер 'ко у речи не погрешује, онај је савршен човек, може зауздати и све тело' (Јаков 3:2). Имајте на уму чињеницу да осветољубиве речи онемо ко их изговара никада не дају осећање да је задобио победу. Нека преко вас говори Христос. Немојте дозволити да изгубите благослов који долази само онда када се не мисли о злу.“ – *7. Сведочанство*, 214.

3. СВЕ ПОЧИЊЕ ОД КОРЕНА

а. У ком погрешном правцу идемо ако гајимо љутњу и како једино то можемо избећи? Јеврејима 12:15; Јаков 3:3-5.

„Дубоко озлојеђена, ти гајиш мржњу према свом супругу и осталима који су ти учинили нажао, али не увиђаш у чему си и сама грешила чинећи ситуацију још гором. Огорчена на оне који су ти чинили неправду, ти излив својим осећањима дајеш у непошtedним погрдама и осуди. То даје тренутно олакшање твом срцу које је видно оптерећено тиме, али оставља трајне ожиљке на твојој души. Језик је мали уд, али га ти злоупотребом претвараш у прождирући огањ.

„Све ово омета и кочи твој духовни развој. Али Бог види колико ти је тешко да поред свега тога будеш стрпљива и спрема да опростиш, и Он у својој самилости зна како да ти помогне. Он тражи од тебе да одлучном реформом у личном животу исправиш своје недостатке. Он жели да се твој крути и непопустљиви дух потчини под утицајем Његове милости. Ти у молитви треба стално да тражиш помоћ од Бога, јер су ти уместо бурних свађа и сукоба потребни мир и спокојство. Религија Христова тражи од тебе да уместо тренутних осећања ослушкујеш глас просвећеног разума и трезвеног расуђивања.“ – 4. *Сведочанство, 132, 133.*

б. Шта треба да схватимо о речима које изговарамо? Јаков 3:6.

„Твоје речи и твоја дела показују где се налази твоје благо.“ – 1. *Сведочанство, 625.*

„Сестра Ф поступа по тренутном осећању, налази замерке и много шта говори против своје браће и сестара. То би изазвало пометњу у свакој скупштини.“ – 2. *Сведочанство, 51.*

„Нека они који уживају у ширењу клевета и лажних сведочења против слугу Христових имају на уму да је Бог сведок њихових поступака. Својим опадачким нападима они скрнавe не беживотне судове него карактер оних које је Христос искупио крвљу својом. Рука која је исписала карактеристичне знаке на зидовима Валтасареве палате верно бележи сваки чин неправде и насиља почињеног против народа Божјег.“ – 5. *Сведочанство, 226.*

4. ЧАК И ДА СУ ТО ЧИЊЕНИЦЕ...

а. Који снажни апели су нам упућени у погледу опасно учестале тенденције у нашим данима? Псалам 15:1-3; 1. Кор. 13:6.

„Апостол Јаков каже да је од самог пакла запаљен језик онога који ужива у злу, који у својој брбљивости понавља: 'Прокажите да прокажемо.' Он ватру клевете и оговарања потпаљује и шири на све стране. Шта мари брбљивац што је својим преношењем гласина оклеветао невиног? Са својим злим радом он не престаје, без обзира што тиме уништава последњу наду и храброст у онима који само што се не сруше под теретом својих брига и обавеза. Он брине само да задовољи своју склоност, да ужива у скандалу и опадању. Чак и такозвани хришћани затварају своје очи за све оно што је код других чисто, часно, племенито и добро, а сакупљају све оно што је негативно и нелепо, и то разглашују.

„Ви сте сами отворили врата сотони, дајући му на својим састанцима за истрагу и ислеђивање почасно место. Међутим, никакво поштовање нисте указали човеку који је честитост и врлине свог карактера градио годинама верне службе. Језици завидљивих и осветољубивих злобника приказивали су његова дела и побуде у лажној светлости, онако како је њима одговарало. Од црнога су правили бело, а од белога црно. Кад су били опоменути због таквих својих изјава, неки су понављали: 'То је истина.' Чак и да је истина оно што је речено, да ли то оправдава њихов начин поступања? Не, не. Кад би Бог све оптужбе које се с правом могу изнети против вас сплео у један бич да би вас кажњавао њиме, ваше ране би биле бројније и дубље од оних које сте ви задали брату _____. Чак и чињенице могу се приказати тако да изазову погрешан утисак. Нисте имали право да сакупљате све могуће оптужбе против њега да бисте на тај начин поткопали његов углед и уништили његову корисност. Кад би Господ поступио с вама као што сте ви поступали са својим братом, били бисте без милости уништени. Осећате ли уопште да вас савест оптужује због тога? Страхујем да не осећате. Још није дошло време да та залуђеност којом вас је сотона омађијао изгуби своју силу. И кад би брат _____ у свему био заиста такав каквим га ви приказујете – а ја знам да то није тако – ваш поступак би ипак био неоправдан.

„Кад чујемо неку реч осуде против неког брата, ми то најчешће прихватамо... (Псалам 15,1-3).“ – 5. Сведочанство, 55, 56.

б. Од седам греха за које се каже да су гад пред Господом, колико се њих односи на наше речи? Приче 6:16-19.

5. ОРУЖЈЕ КОЈЕ РАЊАВА

а. На који начин и зашто морамо избегавати превише присутну и уобичајену навику оговарања? Јов 6:24; Приче 11:13; 26:20-22.

„Колика би се оговарања спречила кад би свако имао на уму да ће онај који му говори о грешкама других исто тако разглашавати и његове недостатке чим му се за то укаже повољна прилика! Стога увек настојмо да мислимо добро о свима, а посебно о нашој браћи, све док нисмо приморани да мислимо другачије. У зле гласове не треба одмах поверовати. То често може да буде плод зависти или погрешног схватања, или пак претеривања или само делимичног разоткривања чињеница. Завист и сумњичење, кад им се једном да место, шире се као чичак. Ако неки брат или сестра застране у нечему, тада је више него икад време да им поклонимо пажњу и да се интересујемо за њих. Приближимо им се у љубави и молимо се с њима и за њих, имајући на уму неизмерну цену којом је Христос платио њихово искупљење. На тај начин можемо спасти једну душу од смрти и покрити мноштво греха.

„Један поглед, једна реч, па чак и сам призвук гласа могу битно допринети да лаж попут отровне стреле продре до нечијег срца, задајући му неизлечиву рану. На тај начин се могу изазвати сумња и неповерење, што је довољно да се осујети утицај и уништи корисност човека преко кога би Бог могао да оствари неко добро дело. Има таквих врста животиња које се, кад једна од њих буде рањена и немоћно падне на земљу, одједном све устреме на њу и растргну је у комаде. Сличну свирепост испољавају понекад и људи и жене који се називају хришћанским именом. Испољавајући фарисејску ревност, они су спремни да каменују оне који су пред Богом мање криви од њих. Има таквих који радо указују на туђе недостатке и грешке само да би одвратили пажњу од својих, или да би други поверовали у њихову велику ревност за Бога и Његову Заједницу.“ – 5. Сведочанство, 56, 57.

„Време које се тако честом злоупотребом проводи у залудном, лакомисленом па и злурадом ћаскању треба посветити узвишенијим и племенитијим предметима.“ – 5. Сведочанство, 163.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто треба да савладам тенденцију да будем тврдоглав у многим питањима?
2. Наведи суштински важан аспект хришћанског карактера који често занемарујемо.
3. Када пред другима бацимо љагу на нашу браћу, како Бог гледа на то?
4. Шта треба да научим из Псалма 15 – и зашто је то важно?
5. Како могу бити крив за сејање раздора међу браћом и зашто морам престати са тим?

Изаберимо тему за размишљање

„Како можете добро говорити, кад сте зли? Јер уста говоре од сувишка срца.“ – Матеј 12:34 (други део).

„Помоли се пре него што говориш и свети анђели ће ти доћи у помоћ и одагнати зле анђеле који те наводе да обещчашћујеш Бога, срамотиш Његово дело и слабиш своју душу.“ – 2. Сведочанство, 86, 87.

Предлажемо да прочитате: *Мисли с Горе благослова, 157-161.*

Недеља

17. новембар

1. ПРОТИВОТРОВ ЗА ОТРОВ

а. Када нас бомбардују говорне навике злих људи, коју поруку нам Бог упућује, усред свега тога? Јаков 3:7,8; Јеврејима 10:38.

„Небески анђели са дубоким сажаљењем гледају на (брата Ј), јер је стално окружен тамом. Његове уши стално слушају речи мрачног неверовања, сумњи и вечитог испитивања. Језик је свет пун неправде. 'А језик нико од људи не може припитомити, јер је немирно зло, пуно једа смртоноснога.' Кад би се брат Ј чврсто држао Бога и одлучније чувао своју исправност пред Њим чак и по цену овоземаљског живота, примао би снагу одозго. Ако допусти да на његову веру утиче мрачно неверовање којим је стално окружен – сумње, стална испитивања и бесплодно расправљање – ускоро ће се наћи у потпуној тами сумњи и неверовања, не налазећи никакве светлости ни снаге у истини.

„Он не би смео ни да помишља да ће олакшати свој положај пристајући на компромис са својим пријатељима који се тако огорчено боре против истине. Ако чврсто одлучи да служи само Богу без обзира на последице, примиће од Њега милост и снагу. Бог љуби брата Ј и има много сажаљења према њему, јер зна за сваку његову невољу, сваку обесхрабреност и сваку заједљиву реч. Све је то Њему добро познато. И ако он одбаци своје неверовање и непоколебљиво стане на страну Господњу, његова вера ће свакодневном применом у пракси стално јачати.“ – 4. Сведочанство, 222.

2. ОЗБИЉНО ПИТАЊЕ

а. Шта је написано о лажљивом и запаљивом говору – и зашто треба да се молимо како бисмо у овом аспекту живота постали победници? Псалам 5:8-10.

„Способност говора је један од великих дарова које је Бог подарио човеку. Језик је мали уд, али речи које он обликује и изговара имају велику силу. Господ каже преко апостола: ’Али језик нико од људи не може припитомити.’ Он завађа читаве нације и доводи до ратова и крвопролића. Речи могу да запале ватру коју је тешко угасити. Али оне исто тако могу да донесу радост и срећу многим душама. И кад се рече тако изговарају зато што Господ налаже: ’Говори им речи моје’, оне често изазивају жалост која доноси покајање.

„Дар говора треба користити са великом одговорношћу; и треба га веома брижљиво чувати, јер представља велику силу и на зло исто тако као и на добро.“ – *Коментари библијских текстова*, 246.

„Ако дођеш у искушење да пустиш језику на вољу, помисли само да анђео бележи сваку реч. Сва твоја дела се записују у књигу и биће ти предочена, ако не буду опрана крвљу Христовом. За сада о теби постоји рђав извештај на небу. Али Бог ће примити искрено покајање. Ако ти на уста буду наврле неумесне речи, затвори уста. Не изговарај ниједну такву реч.“ – 2. *Сведочанство*, 86.

в. Објасни како наше речи представљају „преливање“ онога што мислимо и јесмо. Јеремија 17:9; Матеј 12:33-37; 14:6-8.

„Садржај разговора открива шта се налази у срцу. Безначајан, прост разговор, речи ласкања, глупе шале, изговорене да би изазвале смех јесу сотонски производ, и сви они који се упуштају у такав разговор тргују његовом робом. Утисци које стварају овакви разговори код оних што их слушају слични су утиску који је изазвала игра Иродијадине кћери на Ирода. А све се то бележи у небеским књигама; и у онај последњи дан све ће се то појавити у правом светлу пред очима криваца. Тада ће сви у њима препознати заводничко деловање сотоне, којим их је наводио на широки пут и широка врата која воде у пропаст.“ – *Сведочанства за проповеднике*, 64.

3. ПОТРЕБНА ЈЕ СВЕСРДНОСТ

а. Зашто од оних који верују у садашњу истину треба да очекујемо доследан говор? Јаков 3:9,10. Које упозорење нам се даје ако подбацимо у овом погледу?

„Ако на уму увек имате чињеницу да Бог види и чује све што учините или кажете, да се верно води записник о свакој вашој речи и поступку и да ћете на суду морати да се суочите с тим, тада ћете тежити да се у свему у животу руководите диктатом просвећене и будне савести. Говорићете само оно што ће служити на славу Богу и на благослов вама и вашим ближњима. Али ако наставите без Бога, као што то до сада чините, излажете се озбиљној опасности да ваш језик заиста постане свет пун неправде и да се – због губитка душа које тако пропадају – нађете под страшном осудом.“ – 4. Свед., 229.

б. Која молитва ће нам помоћи да размишљамо и говоримо доследније? Псалм 86:11.

„Али шта тада ако онај који је примио познање истине не учини ништа да би променио своје навике и живот ускладио са примљеним виделом? Дух се бори против тела, а тело против духа; једно од овога мора да претрпи пораз. Ако истина посвећује душу онда грех постаје мрзак и одвратан, а Христос постаје драги гост. Међутим, Христос не може да пребива у подељеном срцу; грех и Исус немају ништа заједничког.“ – Сведочанства за проповеднике, 134.

„Увек стражи и моли се. Посвети се потпуно Господу и тада ти неће бити тешко да Му служиш. Твоје срце је подељено. Због тога те окружује мрак уместо светлости. Сада се објављује последња порука милости. То је залога стрпљења и милости Божје. Дођи, то је позив који ти се упућује, све је спремно. То је последњи позив милости. После тога долази освета увређеног Бога.“ – 2. Свед., 245.

„И данас ће у истини моћи да опстану само они који су свим срцем у њој и који су потпуно одлучни. Да би поставио темељ хришћанској цркви, Христос је своје прве следбенике проверавао и решетао више пута, тако да их је у једно време остало у вери свега једанаест људи и неколико жена. Има и таквих који се увек повлаче кад треба понети неки терет; међутим, кад је у Заједници све озарено радосћу и успехом, онда и они захваћени одушевљењем певају и кличу у заносу; али посматрајте их будно. Када одушевљења нестане, само мало њих ће попут верног Халева наставити да се боре и да непоколебљиво бране начела. Такви представљају со која није обљутавила.“ – 5. Сведочанство, 121

4. ВОДА СА ЧИСТОГ ИЗВОРА

а. Које начело открива да једино срце које је обновљено Божјом милошћу може произвести доследна дела? Јаков 3:11,12. Наведи неке практичне примере.

„Они који држе суботу треба строго да воде рачуна да им одећа буде уредна, а станови чисти. Њих други често сматрају чуднима и вребају њихове грешке. Њихов утицај треба да буде свет. Свете истине које исповедамо никада неће унизити оне који их примају, нити их учинити простим и грубим људима који неће водити рачуна о својој личности или о чистоћи свог дома. Ако је онај ко прима истину немаран у својим навикама, истина ће га уздићи и у њему произвести темељну реформацију. Уколико истина не буде имала овакво дејство, човек неће осетити њену спасоносну силу. Немарно и неуредно одевање није знак понизности. У овоме се неки варају. Живот, дела, речи – све то говори да ли је човек заиста понизан, а његова одећа биће у складу са испољеним плодовима. Из чистог извора не могу тећи и слатка и горка вода. Очистите извор па ће и вода бити чиста. Деца оних који светкују суботу често обесвећују Божји дом. Њихови родитељи им дозвољавају да трче около, да се играју, разговарају, привлаче пажњу присутних и испољавају своју злу ћуд управо на овим састанцима где се душе окупљају да би славиле Бога. Видела сам да би на сакупима светих требало да влада света тишина. Међутим, дом у коме се скупља Божји народ често постаје својеврсни Вавилон, место збрке и нереди. То Бог не може да одобри. Ако родитељи немају ауторитет над својом децом и не могу да их држе под контролом током састанка, Бог би био задовољнији да су они са својом непослушном децом остали код куће. Боље би било да они пропусте састанке него да се мноштво расрди због њих и да на тај начин сакупи буду упропашћени. Ако родитељи своју децу код куће навикну да буду непокорни и без надзора, они неће моћи да их контролишу ни на састанцима. Ко у овом случају треба да трпи? Наравно, родитељи. Они не треба да се осећају повређенима ако други не желе да њихов мир буде нарушен када се окупе да прослављају Бога.

„Родитељи, ви тада морате да трпите, и то ће вас навести да видите свој пропуст и испуните своју дужност. Ако водите своју децу у Божји дом, њима треба објаснити да се налазе на месту где се Бог састаје са својим народом. Овом питању се више пажње посвећује у другим црквама и међу формалним верницима, него међу онима који светкују суботу. Родитељи, пред вама је важан задатак. Постарајте се да ваша деца буду послушна у кући; тек тада ћете моћи да их усмераваите и контролишете и у Божјем дому.“
– *Spiritual Gifts 2, 288, 289.*

5. МУДРОСТ ОБИЛНА ЗНАЊЕМ

а. Зашто свако од нас треба да испита своје лични, унутрашњи став – што ће се испољити у срцу, речима и делима? 2. Коринћанима 13:5.

„Сами себе окушајте јесте ли у вери, сами себе огледајте’ (2. Коринћанима 13:5). Помно критички посматрајте нарав, ћуд, мисли, речи, склоности, намере и дела. Како можемо разумно тражити ствари које су нам потребне ако према Светом писму не можемо доказати да смо духовно здрави?“ – Одабране поруке 1, 85.

„Браћо моја и сестре, како употребљавате дар говора? Јесте ли научили да свој језик контролишете тако да га увек потчињавате диктату просвећене савести и светих осећања? Јесте ли из свог речника искључили сваку лакомисленост, охолост, злурадост, обману и нечистоту? Јесте ли беспрекорни пред Богом? Речи могу да имају велику моћ. Сотона настоји да, ако је икако могуће, држи језик стално активним у својој служби. Само својом снагом ми нисмо у могућности да држимо под контролом тај немирни уд. Божанска милост је и у томе наша једина нада.“ – 5. Свед., 162.

„Онај ко се без задршке подреди вођству Божјег Духа, увидеће да се његов ум шири и развија. Он прима образовање у служби Богу које није једнострано и мањкаво, доводећи до једностраног карактера, већ оно које доводи до симетричности и потпуности. Слабости које су се испољавале кроз колебљиву вољу и слаб карактер бивају надвладане, јер непрекидна побожност и преданост доводе човека у тако блиску везу с Христом да он поприма Његов ум. Он је једно с Христом и поседује здрава и чврста начела. Његово распознавање је оштро и показује ону мудрост која долази од Бога.“ – Одабране поруке 1, 323.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како треба да одговорим када се затекнем у токсичном разговору?
2. Када људи говоре разне ствари, шта то заправо доказује о њима?
3. Објасни борбу која се води у људском уму и како се у тој борби може остварити победа.
4. Које моје навике и склоности можда сведоче о загађеној води изнутра?
5. Како и зашто моје навике у говору треба да буду промене?

Кротост мудрости

„Ко је међу вама мудар и паметан нека покаже од доброг живљења дела своја у кротости и премудрости.“ – Јаков 3:13.

„Наш Спаситељ је задивио људе својом чистотом и узвишеном моралношћу, док су их Његова љубав и нежна доброћудност надахњивали заносом. Ни најсиромашнији ни најпонижнији нису се устручавали да Му приђу.“ – *Gospel Workers (1892), 261.*

Предлажемо да прочитате: 5. Сведочанство, 155-164.

Недеља

24. новембар

1. ИЗОПАЧЕНО „РАСУЂИВАЊЕ“

**а. Ког озбиљног зла одлучно морамо да се чувамо – и зашто?
Јаков 3:14,15.**

„Онај ко отвара своје срце дошаптавању непријатеља, радо сумњичи друге и гаји дух зависти и љубоморе, често у својој злурадој склоности погрешно тумачи овакво понашање, називајући то нарочитом предострожношћу и оштроумним запажањем у откривању греха и рђавих побуда код других. Он сматра да такве особине представљају драгоцен дар, и одваја се управо од оне браће са којом би требало да буде у хармонији. Он се пење на судијску столицу и затвара своје срце пред оним кога сматра заблуделим, као да се он сам налази изнад искушења. Исус се одваја од њега и препушта га да ходи у искрама које је сам распалио.

„Нека се нико не уздиже против истине тврдећи да је такав дух неопходна последица верног поступања са онима који греше и устајање у одбрану истине. Таквој мудрости се многи диве, али то је само убитачна обмана. То није она мудрост која долази одозго, већ плод непрепорођеног срца. Подстрекач тога је сам сотона. Нека нико не осуђује друге сматрајући то оштроумношћу, јер на тај начин хаљинама правде заодева особине сотонине. Ја вас позивам, браћо моја, да очистите храм своје душе од таквих скрнављења, јер она представљају корене огорчености.“ – *Коментари библијских текстова, 824, 825*

2. ТОКСИЧНО ПОНАШАЊЕ

а. Опиши неизбежну последицу зависти и неслоге. Јаков 3:16.

„Једна особа у некој од наших установа или скупштина која, не обуздавајући нелепе мисли, говори зло о другима, може да распали најгоре страсти људског срца и да на све стране шири квасац зла који ће наставити да делује у срцу свих који с таквом особом долазе у додир. На тај начин непријатељ сваке правде задобија победу, а циљ и исход његовог рада је да молитва нашег Спаситеља за Његове ученике – да сви једно буду као што је Он једно са Оцем, остаје неиспуњена.“ – *Коментари библијских текстова*, 825.

б. Насупрот људским склоностима које подстиче непријатељ наших душа, како би требало да комуницирамо са другима? Јован 13:34.

„Доносиш суд о појединцима не схватајући њихов положај или рад. Посматраш ствари са своје тачке гледишта и готов си да замераш и осуђујеш, иако не познајеш животни пут других људи и не посматраш проблем са свих страна. Теби нису познате дужности других па, према томе, ниси одговоран ни за њихове поступке; ти треба да обавиш своју дужност, а остале препусти Господу. Буди стрпљив, сачувај мир и смиреност свога духа и буди захвалан...

„Ти си до крајности осетљив и осећаш се увређеним ако неко изговори какву реч у корист начина живота који се разликује од твог. Сматраш да ти увек неко замера, да зато мораш да се браниш и спасаваш свој живот. И тако у свом ревном напору да спасеш свој живот, ти га губиш. Твоје 'ја' мора умрети; мораш неговати дух праштања и стрпљења.“ – 2. *Сведочанство*, 471, 472.

„Они који критикују и осуђују једни друге вређају Бога и престапају Његове заповести. Они не љубе ни Бога ни своје ближње. Браћо и сестре, одбаците тричарије критиковања, сумњичења и замерана и не трошите своје живце на то. Неки су на то осетљиви до те мере да их није могуће схватити. Будите осетљиви и то врло осетљиви кад је у питању држање Божјег закона. У том погледу Бог жели да budete осетљиви.“ – *Коментари библијских текстова*, 825.

3. СУОЧАВАЊЕ СА РАЗОЧАРЕЊИМА

а. Шта је записано о онима који љубе Божји закон? Псалам 119:165.

„Ослободи се помисли да се људи не понашају према теби како треба, да ти се чини неправда, да неко жели да ти нашкоди. Не видиш ствари у правој светлости. Сотона те наводи да све видиш искривљено.“ – 2. Сведочанство, 472.

„Свет љуби грех, а мрзи правду и то је био узрок непријатељству према Исусу. Сви који одбијају Његову бескрајну љубав долазе до закључка да је хришћанство чинилац који ремети њихов мир. Христова светлост разгони таму која прикрива њихове грехе и неопходност реформе постаје очигледна. Док они који се потчине утицају Светог Духа почињу да ратују сами са собом, дотле они који се држе греха устају против истине и њених представника.

„Тако се ствара раздор, па Христови следбеници бивају оптуживани као такви који уносе немир међу људе. У ствари, они навлаче на себе непријатељство света због своје сарадње са Богом. Они примају прекор Христа ради. Они иду стазом којом су ишли најплеменитији људи на земљи. Прогањања не треба да примају са тугом, него са радошћу. Свако тешко искушење представља средство Божје за њихово оплемењивање. Свако такво искушење их оспособљава да постану сарадници у Његовом делу. Сваки сукоб има своје место у великој бици за правду и сваки ће повећати радост у њиховој крајњој победи. Имајући то на уму, они ће искушења своје вере и трпљења примати радосно, а неће страховати од њих и избегавати их.“ – *Жеља векова*, 285.

б. Чак и кад се заиста према нама други опходе неправедно, чега треба да се сећамо? Матеј 5:11,12,41; 1. Петрова 4:12-15.

„Он који је божански Поглавар Заједнице и моћни победник жели да својим следбеницима укаже на свој живот самоодрицања, борбе и патњи, сталног презира, одбацивања од стране људи, исмевања, увреда и поруге и коначног распећа на Голготи, како би били охрабрени да наставе борбу док не стигну до циља и приме награду победника. Победа је осигурана кроз веру и послушност. Применимо ове Христове речи на случај сваког од нас појединачно.“ – *The Review and Herald, July 24, 1888.*

4. МУДРОСТ ОДОЗГО

а. Који је први квалитет мудрости која долази са неба и зашто је то за нас суштински важно? Јаков 3:17 (први део); Матеј 5:8.

„У Божји град неће ући ништа што оскврњује. Они који ће једном становати у њему морају још овде бити чистог срца. У ономе који учи од Исуса све ће више јачати одвратност према непромишљеном понашању, недоличним речима и непристојним мислима. Када Христос настава у срцу, мисли и понашање биће чисти и оплемењени.

„Али Исусове речи: 'Благо онима који су чистог срца' имају и дубље значење – не само чисти у смислу у коме свет разуме непорочност, слободни од онога што је чулно, неокаљани појудом, него честити у скривеним намерама и побудама срца, слободни од охолости и самољубља, скромни, несебични, слични детету.“ – *Мисли с Горе благослова, 41.*

в. Објасни шта мора бити наш фокус у припреми за сусрет са Христом. 1. Јованова 3:2,3.

„У свом свакодневном искуству ми у делима Његовог провиђења опажамо (Божју) доброту и саучешће. Препознајемо Га у карактеру Његовог Сина. Свети Дух узима истину о Богу и о Ономе кога је Он послао, и открива је нашем разуму и срцу. Они који су чистог срца виде Бога на нови и привлачнији начин као свог Искупитеља, и док посматрају неокаљаност и љупкост Његовог карактера, теже да одсјајују Његов лик. Они у Њему гледају Оца који чезне да загрли сина покајника и срца им се испуњавају неизрецивом радошћу и славом.

„Они који су чистог срца виде Створитеља у делима Његове моћне руке, у лепоти свега што испуњава свемир. У Његовој писаној речи они читају јасније извештаје о откривању Његовог милосрђа, Његове доброте и Његове милости. Истине скривене од мудрих и разумних откривају се деци. Лепота и драгоценост истине коју не опажају световно мудри стално се откривају онима који имају искрену детињу чежњу да сазнају и испуне Божју вољу. Добијајући и сами део у божанској природи, ми упознајемо истину.

„У току времена које им је Он одредио да проведу на овом свету, они који су чистог срца живе као да се налазе у видљивој Божјој присутности.“ – *Мисли с Горе благослова, 43.*

5. ЈОШ НЕОПХОДНИХ ОСОБИНА

а. Након чистоте, наведи следећих пет одлика небеске мудрости, без којих је наш утицај негативан. Јаков 3:17 (средњи део).

„Теби су потребне Христова љубазност, уљудност, кротост и понизност. Ти поседујеш многе вредне особине које се могу усавршити за најузвишенију службу ако се посвете Богу. Треба да осетиш потребу да својој браћи приђеш љубазно и учтиво, а не грубо и строго. Ти не схваташ какву штету узрокујеш својим оштрим, доминантним духом у опхођењу са њима. Проповедници у твојој конференцији постају обесхрабрени и губе храброст коју би имали када би им ти указао поштовање, љубазност, поверење и љубав. Својим понашањем ти си удаљио од себе срца своје браће, па и савети које им пружаш неће донети утицај на добро.“ – *Christian Leadership, 6, 7.*

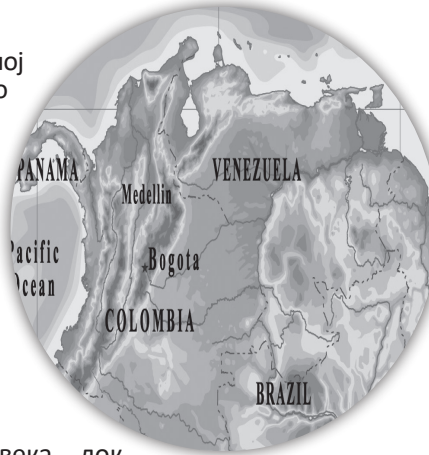
„Уколико се твоја очекивања не буду испунила, можеш изгубити храброст и мир и зажелети неку промену. Мораш се борити против своје наклоности да судиш строго и да окривљујеш. Чувај се свега што би могло личити на оптуживање. Богу није мило да један Његов слуга чак и са већим искуством има такве склоности. Младост, обдарена скромношћу и унутрашњим врлинама треба да покаже усрдност, али је врло непријатно и одбија кад младић са само неколико година искуства показује тако претерану ревност и склоност за оптуживање других. Ништа не може брже срушити његов углед од овога. Благост, племенитост, уздржавање, стрпљивост, надање у свему и трпљење, то су плодови који расту на драгоценом дрвету љубави које је небеског порекла. Ако га будемо неговали, видеће се да је ово дрво увек зелено. Његове се гране неће осушити, нити ће му лишће увенути. Оно је бесмртно и вечно, јер га наводњава роса небеска.“ – 2. *Сведочанство, 145.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. У којим ситуацијама сам склон да судим о нечијим мотивима и да то називам проицљивошћу?
2. На који начин навика критиковања других крши Божје заповести?
3. Када трпим токсично понашање, чега треба да се сетим?
4. Шта значи бити „чистог срца“?
5. Како могу постати приступачнији другима?

Дар прве суботе за Централу Колумбијске уније

Колумбија је држава у Јужној Америци где тренутно живи преко 51 милион људи. Њена индустрија обухвата производњу нафте, фабричке погоне, текстил, грађевинарство, пољопривреду, банкарство и услуге. 73% становништа је католичке вероисповести, 9,1% припада нехришћанским религијама, 6,9% су евангелисти, 6,5% не исповеда никакву веру, 2,9% су протестанти а 0,9% се изјашњава као атеисти. Овакво стање представља велики изазов за овдашњу Божју цркву.

Шездесетих година прошлог века, док је држава пролазила кроз морално посрнуће због грађанског рата, у Колумбију је допрла вест трећег анђела. Усред превирања, успели смо да број чланова подигнемо на 100 до 1971. године, када је црква и званично регистрована. У том периоду радници су били малобројни, али им никада није недостајало храбрости нити ревности да све дају за дело које су носили у срцу. Увек смо ценили подршку пастора и проповедника који су, напуштајући своје матичне земље и удобност, дошли у Колумбију радосни што ће помоћи у делу – посвећени целим срцем ширењу вести на овим просторима.

Милошћу Божјом, 2006. године, организована је колумбијска унија, и данас у њој постоје три поља. Централа наше уније налази се у руралном делу општине Барбоса, Сантандер.

Како би смо служили нашој браћи и онима који су све више заинтересовани за истину, примећујемо хитну потребу за проширивањем постојећих просторија. Тренутно поседујемо једну фарму где су смештене наше канцеларије, мисионска школа и одсек за мултимедије. Такође, овде одржавамо конференције, семинаре и духовне саборе за наше чланове и људе који су одавно заинтересовани за истину.

На овом имању је већ саграђен део инфраструктуре, и у току је изградња додатних објеката, међутим, недостаје нам средстава за завршетак градње. Из тог разлога апелујемо на великодушност црквене породице широм света. Подршка ваших издашних дарова омогућиће нам да обезбедимо адекватније просторије за службу душама гладним Господњег знања.

Веома ценимо ваше донације. Само ће вечност моћи да покаже колико добра су учинили ваши дарови.

Ваша браћа и сестре из Колумбијске уније

Превазилажење проблема у понашању

„Покорите се, дакле, Богу а противите се ђаволу, и побећи ће од вас.“ – Јаков 4:7.

„Љубав према истини која душу чисти и посвећује, љубав према Спаситељу, сваки напор у циљу задобијања победе чини лаким.“ – 4. Сведочанство, 36.

Предлажемо да прочитате: 3. Сведочанство, 39-47.

Недеља

1. децембар

1. НЕСЕБИЧНО ПОШТЕНА

а. Наведи последње две особине наведене у листи која описује небеску мудрост. Јаков 3:17 (последњи део).

„Апостол Јуда каже: 'И тако разликујући једне милујте.' Ово разликовање не треба да подстиче дух пристрасне наклоности. У испољавању наклоности и одобравања никада се не треба руководити духом: 'Како ти мени, тако и ја теби.' То је став који одговара непосвећенима, људима овог света, али то није по вољи Богу. То значи бити наклоњен некоме и ласкати му из користољубља, или пристрасно бити на нечијој страни да би се обезбедила извесна преимућства. То значи попуштањем придобијати нечију наклоност, како бисмо уживали веће поштовање од других који су достојни поштовања исто тако као и ми сами.“ – 4. Сведочанство, 208.

„Бог је незадовољан млаким и немарним радом у црквама. Он очекује од својих пристава да буду доследни и верни у карању и поправљању. Њихов задатак је да избаце зло по правилу које је Бог дао у својој Речи, а не по својим замислима и осећањима. Не користите се оштрим, грубим методама, не поступајте неправедно, на брзину, раздражљиво. По примеру који нам је Бог дао настојмо да очистимо цркву од моралне нечистоте. Не будимо пристрасни или дволични. Не издвајајмо љубимце чије ћемо грехе сматрати мање грешним од греха других. О, како је свима потребно крштење Светим Духом! Тада ћемо стално радити као што је Христос радио – са благошћу, разумевањем и саосећањем, показујући љубав према грешнику, а у потпуности мрзећи на грех.“ – *The Ellen G. White 1888 Materials, 144*

2. ПРАВИЛНО ПРИКАЖИМО ХРИСТА

а. Како једино Христос може бити адекватно приказан кроз наш говор? Јаков 3:18.

„Могућно је да устима признајемо Христа, али да Га се својим делима одричемо. Духовни родови испољени у практичном животу представљају признавање Христа. Ако смо се одрекли свега Христа ради, наш живот ће одавати смерност, наши разговори односиће се само на оно што је небеско а наше понашање биће беспрекорно. Моћан и оплемењујући утицај истине у души, Христов карактер откривен у животу – то представља признавање Христа. Ако су речи вечног живота посејане у наше срце, плодови тога биће праведност и мир. Христа се у животу можемо одрећи ако тежимо само за удобностима и благостањем, ако смо склони самољубљу, шалама и подсмевању, као и тежњи за почастима на овом свету. Можемо Га се одрећи својим спољним изгледом, прилагођавањем свету, охолошћу и скупоценим украшавањем одеће. Само непрекидном будношћу, истрајном и готово непрестаном молитвом бићемо у стању да својим животом прикажемо Христа и посвећујући утицај истине. Многи својим нестрпљењем и плаховитошћу изгоне Христа из своје породице. Таквима је потребно много више самосавлађивања.“ – 1. Сведочанство, 277, 278.

б. Које уобичајене људске склоности које се јављају у свакодневном животу заиста треба надвладати и зашто? Јаков 4:1-3.

„Веома је жалосно и суморно бити стално незадовољан својом околином и своје свакодневне дужности сматрати толико простим и безначајним. Скромне свакодневне домаће дужности теби постају потпуно одвратне. Узнемирена си, нерасположена и потпуно незадовољна. Све то проистиче из себичности...

„Такозвани хришћани који се стално на нешто жале и јадикују, и који сматрају да је грех бити срећан и пријатно расположен, немају праву представу о вери.“ – 3. Сведочанство, 308, 309.

„Ако бих узела двоструку количину хране која ми прија, како бих се могла поклонити пред Богом и замолити Га да ми помогне у писању, кад уопште немам идеје због своје прождрљивости? Да ли бих смела затражити од Бога да Он води бригу о мени пошто сам тако неразумно оптеретила свој стомак? Тиме бих Га само обешчастила. То би значило тражити да се брине о мојој похлепи. Стога једем управо онолико колико сматрам да је потребно, а онда могу затражити од Њега да ми подари снаге да вршим оне дужности које ми је поверио.“ – 2. Сведочанство, 415.

„Кад Христова вера влада у срцу, савест је мирна и човек је спокојан и срећан; а његову душу, иако могу да наиђу невоље и тешкоће, ипак обасјава светлост.“ – 4. Сведочанство, 45.

3. ИЗБЕГАВАЊЕ УОБИЧАЈЕНИХ ЗАМКИ

а. Који кључни принцип је од суштинске важности за истинску повезаност са Богом, насупрот само површној, номиналној вери? Јаков 4:4.

„Они који свој хришћански живот почињу половично, на крају ће се наћи на непријатељској страни, ма какве биле њихове првобитне намере. Бити отпадник и издајник дела Божјег страшније је од саме смрти; јер то значи изгубити вечни живот.

„Дволични и неодлучни људи често су најбољи сотонини савезници. Ма како повољно и лепо мишљење имали о себи – они су лицемери. Сви они који су одани Богу и истини морају се одлучно залагати за правду – зато што је то исправно. Ујармити се са непосвећенима, а ипак остати одан истини, то је једноставно немогуће. Не можемо се ујединити са таквима који служе себи и руководе се овоземаљским плановима, а да притом и сами не изгубимо везу са небеским Саветником. Можда ћемо се некако и избавити из замке непријатеља, али смо изударани, израђављени и уназађени у свом верском искуству.“ – *The Review and Herald, April 19, 1898.*

б. Зашто морамо одлучно искоренити сваку склоност ка зависти? Јаков 4:5,6.

„Велика мана Сауловог карактера била је његова љубав за одобравањем. Та карактерна црта имала је пресудан утицај на његове поступке и мисли; све је било обележено тежњом за похвалом и самоуздизањем. Његово мерило правде и неправде било је оно ниско мерило народне наклоности. Ко год се труди да се допадне људима, неће бити у животу сигуран као онај који се труди да пре свега стекне Божје одобравање.“ – *Патријарси и пророци, 688.*

„Саул се унизио због своје зависти и постао опасан за свог смерног поданика. Колико је великих несрећа изазвала та карактерна црта у нашем свету! У Сауловом срцу царовало је оно исто непријатељство које је гајио Кајин против свог брата Авеља, зато што су Авељева дела била праведна и што га је Бог ценио, а његова зла те га Бог није могао благословити. Завист је кћи гордости и ако је гајите у свом срцу, изазваће мржњу, а можда и освету и убиство.“ – *Патријарси и пророци, 689.*

„Потчињеност, љубав и захвалност Богу уносе сунчеве зраке у душу и срце, ма колико да је мрачан и облачан дан. Од својих следбеника Христос тражи да се одрекну себе и да узму Његов крст. Јеси ли спреман да носиш свој крст?“ – 4. *Сведочанство, 45.*

4. УСРЕДСРЕЂЕНОСТ И ПОКОРНОСТ

а. Који суштински важан чинилац нам обезбеђује праву, истрајну победу у Христу? Јаков 4:7.

„Неки увиђају неопходност покајања, али чим увиде ту потребу и осете жељу за променом, у срцу почиње борба. Да би се одрекли сопствене воље и досадашњих предмета љубави, стремљења и тежњи, неопходан је одлучан напор, пред којим се многи поколебају и окрећу му леђа. Међутим, такву борбу мора да прихвати и води свако истински обраћено срце. Ми морамо ратовати против искушења која се јављају споља и изнутра. Морамо задобити победу над самим собом, распети страсти, прохтеве и телесне жеље; и тада почиње јединство душе са Христом. Као што се одсечена и наизглед беживотна гранчица калема на живо стабло, тако и ми можемо постати жива лоза на Правом Чокоту. И род који је у свом животу доносио Христос доносиће и сваки Његов следбеник. Такво јединство, када се једном постигне, може се одржати само непрекидним, усрдним и брижљивим напорима. Да би ту свету везу сачувао и одржао, Христос употребљава своју моћ, али и зависни и беспомоћни грешник мора са своје стране улагати сталне напоре да га сотона својим свирепим лукавствима не одвоји од Христа.

„Сваки хришћанин мора будно и непрекидно да чува сваки прилаз којим би сотона могао да приђе његовој души. Тражећи стално у молитви божанску помоћ, он у исто време мора одлучно пружати отпор свакој склоности ка греху и злу. Вером, храброшћу и истрајним напорима он може да постане победник. Али увек мора имати на уму чињеницу да победу може извојевати само ако Христос остане у њему и он у Христу.“ – 5. Сведочанство, 46.

в. Како Павле понавља Јаковљево објашњење духовне снаге у хришћанском животу? Римљанима 6:6-11.

„Наклоност према свету, себичност и лакомство разједају духовност и сам живот Божјег народа.“ – 1. Сведочанство, 132.

„Потребна нам је много чвршћа вера и много усрднија побожност. Сопствено 'ја' треба да потпуно умре у нама и да у свом срцу гајимо само оданост и љубав према Спаситељу. Кад свим срцем потражимо Господа, наћи ћемо Га, и срца ће нам бити озарена Његовом љубављу. Наше лично 'ја' изгубиће сваки значај и Христос ће за нас бити све у свему...

„Морамо се више приближити Богу. Морамо бити Његови сарадници, у супротном ће слабости и грешке бити обележје свега што чинимо.“ – 6. Сведочанство, 49.

5. ЗАСТАНИМО И УСРДНО СЕ ПОМОЛИМО

а. Које уверење и позив треба да допру до уха свакога од нас у борби против наших грешних склоности? Колошанима 3:1-3; Јаков 4:8,9.

„Они који своју љубав поклањају свету нису у могућности да разликују истину од заблуде. Свет се поставља између њих и Бога, замрачује им вид, а осећање дужности паралише до те мере да уопште нису у стању да уоче разлику између светог и несветог. Такве Бог позива: ’Очистите руке, грешници, поправите срца своја, непостојани. Будите жалосни и плачите и јаучите: смех ваш нека се претвори у плач, и радост у жалост.’ Они који су опоганили своје руке скрнављењима овога света позвани су да се очисте од те прљавштине. Оне који мисле да могу у исто време служити свету и љубити Бога апостол овде назива дволичнима. Није могуће служити истовремено и Богу и мамони. Дволичност оваквих огледа се у томе што у исто време док љубе свет и губе свако осећање своје дужности и обавеза према Богу ипак тврде да су Христови следбеници. Они нису ни једно ни друго, и изгубиће и овај и будући живот ако не очисте своје руке и своје срце потпуним прихватањем начела чисте истине.“ – 1. Сведочанство, 476.

б. Шта се дешава када се у понизности поклонимо пред Богом? Псалам 34:18; 1. Петрова 5:6,7.

„Твоја породица може увек бити срећна ако се сада понизиш пред Богом, признаш своје грехе и вратиш се Богу свим својим срцем. Ако то не учиниш, него поћеш својим путем, твојој срећи је крај.“ – 2. Сведочанство, 335.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Ако дубоко преиспитам своје унутрашње побуде, у којим сферама живота могу бити лицемер?
2. Наведи неке од начина на који наше речи често могу погрешно представити Христа.
3. У ком смислу је завист озбиљно одрицање од вере и увреда за Бога?
4. Зашто морам умрети себи да бих могао да живим за Христа?
5. Како ова лекција сумира неке праве проблеме које морам савладати?

Усвајање понизнијег гледишта

„Понизите се пред Господом, и подигнуће вас.“ – Јаков 4:10.

„Када ходимо понизно стазом послушности, остављамо другима светлу стазу којом треба да иду према небу. Наше је преимућство да стекнемо дубље искуство у Божјим стварима.“ – *The Signs of the Times, March 17, 1890.*

Предлажемо да прочитате: 2. Сведочанство, 40-44, 763-773.

Недеља

8. децембар

1. ИЗБЕГАВАЊЕ ПОГРЕШНОГ РАСУЋИВАЊА

а. Коју изузетно штетну навикку морају одбацити сви који тврде да љубе своју браћу, и зашто? Јаков 4:11,12.

„Опадање других или суђење о њиховим побудама и поступцима нипошто не треба узимати олако.“ – *Патријарси и пророци, 398.*

„Права морална врлина не тежи да се наметне размишљајући и говорећи о злу или омаловажавајући друге. Божја деца морају одбацити сваку завист, сваку љубомору и свако неверовање.“ – *Our High Calling, 234.*

„Најусрдније напоре у свакој скупштини треба улагати да се дух опадања и осуђивања одагна из наших редова, јер управо ти греси доводе до највећих зала у Заједници. Строга осуда и стално изналажење туђих грешака морају се укорити као дело сотонино. Међу члановима Заједнице треба много више подстицати и јачати љубав и међусобно поверење. У страху Божјем и љубави према својој браћи, сви треба да затворе своје уши за оговарање, зле речи и осуђивање. Упутите потказивача на учења Речи Божје. Реците му да, прихватајући надахнуте савете, своје жалбе упутите непосредно онима за које сматра да су у заблуди. Јединствен став у том погледу озарио би Заједницу обиљем светлости и затворио врата пред поплавом зла. На тај начин Господ би се прославио и многе душе биле би спасене.“ – 5. Сведочанство, 576.

2. ПРИХВАТИМО СВЕТЛОСТ ОЗБИЉНО

а. Када правимо планове, шта увек треба да имамо на уму? Псалам 16:8; Јаков 4:10,13-16.

„Посветите ујутро себе Богу; нека то буде ваш најважнији посао. Нека ваша молитва буде: ’Узми ме, Господе, да потпуно будем Твој. Све своје планове стављам пред Твоје ноге. Употреби ме данас у Твојој служби. Остани са мном и нека сав мој посао буде извршен у Теби.’ То свакога дана треба да буде најважније. Сваког јутра посветите себе за тај дан Богу. Предајте све своје планове Њему да буду извршени или напуштени, онако како Његово провиђење одреди. На тај начин, из дана у дан, можете свој живот предавати у Божје руке, па ће тако ваш живот све више и више бити уобличен према Христовом животу.“ – *Пут Христу, 91.*

б. Објасни свечану одговорност коју свако од нас има према небеској светлости која нам се даје у свим сферама живота. Јаков 4:17; Матеј 12:31,32.

„Бог није такав да људима заслепљује очи и отврдне њихово срце. Он им шаље светлост да би исправили своје грешке и изводи их на сигурну стазу. Очи постају слепе и срце тврдо услед тога што људи одбацују светлост. То се често дешава постепено и скоро неприметно. Светлост долази души кроз Божју реч, кроз Његове слуге или непосредним деловањем Његовог Духа, али ако човек презре један зрак светлости, он тиме умањује своју духовну свест, те се тако друго откривење светлости још мање схвата. Тако се повећава тама, док на крају мрак не завлада у души.“ – *Жеља векова, 303, 304.*

„Опасно је изговорити неку реч сумње, опасно је сумњичити и критиковати божанску светлост. Навика олаког критиковања и потцењивања утиче на карактер пошто развија непоштовање и безверје. Човек који се ода тој навици несвесно ступа на опасан пут, и на крају је спреман да критикује и одбаци дело Светога Духа.“ – *Жеља векова, 304.*

„Када људима говоримо о питањима здравља, они често кажу: ’Знамо ми о томе далеко више него што у пракси примењујемо.’ Они не схватају да су одговорни за сваки зрак светлости која им је дата за добробит њиховог телесног здравља и да ниједна њихова навика није сакривена од Бога.“ – *6. Сведочанство, 343, 344.*

3. ПРЕЦЕЊЕНА БОГАТСТВА

а. Која упозорења су нам дата у вези са искушењима која окружују оне који су благословенији у материјалним добрима од других? Јаков 5:1.

„Проповедници не треба никоме да ласкају нити да гледају ко је ко. Увек је постојала и још увек постоји велика опасност да се у томе погрешни – да се богати бар мало разликују од других и да им се поласка указивањем посебне пажње, ако не и речима. Опасно је 'за добитак гледати ко је ко', јер се тиме угрожавају вечни интереси. Може се десити да проповедник постане нарочити миљеник неког богаташа који због тога постаје веома дарежљив према њему; ово проповеднику причињава велико задовољство и он заузврат на сва уста хвали дарежљивост свога донатора. Његово се име због тога може истицати и у штампи, па ипак тај дарежљиви донатор може да буде сасвим недостојан хвале која му се указује. Његова дарежљивост не потиче из дубоке и искрене жеље да својим прилозима учини добро, да потпомогне дело Божје зато што га цени, него из неке себичне побуде и жеље да се покаже дарежљивим. Он то можда чини и не размишљајући, без икаквог дубоког и принципијелног убеђења. Можда је слушајући неку узбудљиву истину покренут да за кратко време одреши свој тоболац. Али на крају се ипак покаже да његова дарежљивост не потиче из неке дубље побуде. Он даје повремено. Његов новчаник се грчевито отвара, али исто тако грчевито, изненадно и затвара. Он не заслужује никакве похвале, јер је само тврдица у пуном смислу те речи: и све док се не обрати у потпуности и на њега ће се односити претеће речи јавне оптужбе: 'Ходите ви сад, богати, плачите и ридajte за своје љуте невоље које иду на вас. Богатство ваше иструхну, и хаљине ваше поједоше мољци.' Такви ће се тек на крају пробудити из своје страшне самообманутости. Они који сада похваљују њихову грчевиту дарежљивост помажу сотони да их обмањује наводећи их да о себи мисле како су врло дарежљиви и самопожртвовани, док у ствари немају ни представу шта је права дарежљивост или самопожртвовање.“ – 1. Сведочанство, 427, 428.

б. Како треба да правилно усмеримо своје приоритете по питању новца? Приче 11:4.

„Добročинство се применом у пракси све више јача и развија све док не постане чврсто начело које влада људском душом. За наш духовни развој је веома опасно ако допустимо да себичност и лакомство нађу и најмање места у нашем срцу.“ – 3. Свед., 511.

4. ОДБАЦИВАЊЕ ИДОЛА

а. Који је чест разлог што људи гомилају богатство? Јаков 5:2 (први део).

„Жеља за добитком постала је највећа страст нашег поколења. Богатство се често стиче на непоштен начин. Милиони људи се боре са сиромаштвом, принуђени да обављају тежак рад за малу плату, у немогућности да обезбеде себи најнужније животне потребе. Невоље и лишавања, без наде на нешто боље чине њихов терет изузетно тешким. Брижни и потлачени, они не знају коме да се обрате за помоћ, а све ово бива само да би богати могли задовољавати своје претераности и похлепу за златом.

„Среброљубље и склоност ка разметању начинили су од овог света јазбину лопова и пљачкаша. У Светом писму је дат опис похлепе и насиља које ће преовлађивати уочи самог доласка Христовог.“ – *Жеља векова, 444.*

б. Шта представља мотив већине људи данас – и који позив таквима мора бити упућен? 1. Тимотију 6:9,10; 5. Мојсијева 8:18,19.

„Библија не осуђује ниједног човека зато што је богат, ако је своје богатство часно стекао. Не новац, него љубав према новцу, представља корен свију зала. Бог даје људима снагу да стекну богатство и у рукама онога који поступа као Његов пристав употребљујући своја средства на несебичан начин, богатство је благослов и за оног ко га поседује и за свет. Али многи, обузети интересовањем за благо овог света, постају потпуно неосетљиви према Божјим захтевима и потребама својих ближњих. Они на своје богатство гледају као на средство којим треба да прославе сами себе; увећавају своје земљишне поседе, постојећим кућама додају нове и пуне их раскошним стварима, док се свуда око њих људска бића налазе у беди, пороку, у болести и смрти. Они који живе само да би служили себи и својим прохтевима, развијају у себи особине које нису својствене Богу већ само кнезу зла.

„Људима је потребно јеванђеље; њихове се очи морају одвратити од пролазности овоземаљских ствари, да би гледали славу и драгоценост непролазних добара...

„Неки су нарочито подесни да раде за више друштвене слојеве. Они морају од Бога тражити мудрост, да би знали како да придобију ове људе, да би их не само као по некој службеној дужности, већ личним напорима подстицали да схвате потребе своје душе и спознају истину онакву каква је у Исусу.“ – *Здравље и срећа, 185, 186.*

5. ГЛЕДАЈМО ИЗВАН МАТЕРИЈАЛИЗМА

а. Објасни последице незаконито стеченог добитка. Јаков 5:2 (последњи део).

„Они који (богатство) стичу неправедним делима, обманом у трговини, тлачењем удовица и сирочади или гомилањем новца не обазирајући се на потребе сиромашних, добиће казну о којој говори надахнути апостол.“ – 2. Сведочанство, 768.

б. Која је Божја нарочита порука по питању богатства? 1. Тимотију 6:17-19.

„Најпонижнији и најсиромашнији од истинских следбеника Христових који су богати добрим делима благословенији су и дражи Богу од људи који се хвалишу својим богатством. Они ће бити више поштовани на небу од највећих царева и великаша који се нису обогатили у Богу...

„Људи који гомилају новац и улажу га у земљу, закидајући од чланова своје породице, понашају се као безумници. Они им не дозвољавају да се користе оним што им је Бог тако богато подарио. Мада имају велике поседе, они ипак нагоне чланове своје породице да раде преко својих могућности како би зарадили и нагомили још више. Мозак, снага и мишићи напрежу се до највећег степена ради нагомилавања богатства, а вера и хришћанске дужности се занемарују. Радити, радити, радити – то је једини циљ од јутра до мрака.

„Многи не показују искрену жељу да упознају вољу Божју и разумеју Његове захтеве према њима. Неки од оних који покушавају да однесу истину другима не покоравашу се ни сами речи Божјој. Што је више оваквих учитеља у делу Божјем, то ће оно имати мање успеха.“ – 2. Сведочанство, 768, 769.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Када размишљам о недостацима других, шта заправо радим?
2. Објасни како жалостима Светог Духа када занемарујемо светлост послату са неба.
3. Како и богаташ и његов проповедник могу упасти у замку?
4. Зашто има све више похлепе и зашто треба сада да је избегавамо више него икада?
5. Објасни лепоту и корисне стране понизности у Христу.

Усредсредимо се на небо

„Трпите, дакле, и ви и утврдите срца своја, јер се долазак Господњи приближи.“ – Јаков 5:8.

„Треба стално да будеш одевен у Божју праведност. Треба да имаш на уму да си Божје дете и да твој дух треба да буде благ, нежан и стрпљив. Постарај се да себичност и похлепа не пребивају у твојој души.“ – *Manuscript Releases 13, 288.*

Предлажемо да прочитате: *Рани списи, 76-78.*

Недеља

15. децембар

1. ВРЕМЕ ЈЕ ЗА ПРЕИСПИТИВАЊЕ!

а. Шта ће се ускоро догодити са стварима којима људи од давнина придају велику важност и прижељкују их – и на шта то треба да нас подсети? Исаија 31:6,7.

„Себично коришћење непоштено стеченог новца је корен свих зала. Обиље у овоземаљским добрима показаће се као благослов ако све то као Господњу имовину примамо са захвалношћу и са захвалношћу верно враћамо Дародавцу.

„Међутим, какву вредност има баснословно богатство ако се улаже у подизање скупих палата или у банкарски сеф? Какву вредност има све то у поређењу са спасењем само једне душе за коју је умро Син Свемогућега?“ – 6. *Сведочанство, 419.*

„Они који се правдају, настављају да греше и да се угледају на свет, биће препуштени својим идолима... Када Христос буде дошао у слави својој и у слави Оца својега, окружен безбројним анђелима који ће Га пратити на Његовом путу с победничком песмом, уз звуке најзаносније музике, тада неће бити ниједног равнодушног посматрача. Душа тада неће бити заузета земаљским рачунима. Гомиле злата којима је тврдица напајао своје очи неће више бити привлачне. С гнушањем и презиром биће напуштени дворци који су изградили охоли људи овога света и који су представљали идоле.“ – 2. *Сведочанство, 40.*

2. ПРЕ НЕГО ШТО БУДЕ ПРЕКАСНО...

- а. Како Свето писмо описује оне који одуговлачењем пропуштају прилике да својом имовином прославе Бога? Осија 4:17; Матеј 25:11,12.**
- в. Објасни крај свих – укључујући и оне који исповедају садашњу истину – који се чврсто држе својих материјалнихседа. Јаков 5:3.**

„Ходите ви сад, богати, плачите и ридajte за своје љуте невоље које иду на вас. Богатство ваше иструхну, и хаљине ваше поједоше мољци; злато ваше и сребро ваше зарђа, и рђа њихова биће сведочанство на вас: изјешће тело ваше као огањ. Стекосте богатство у последње дане.”

„Указано ми је да се ове страшне речи односе посебно на оне богаташе који тврде да верују у садашњу истину. Господ их позива да своја средства употребе за ширење Његовог дела. Прилике за то стално им се указују, али они затварају своје очи пред потребама дела и грчевито се држе свог овоземаљског блага. Њихова љубав према свету већа је него љубав према истини, према ближњима и према Богу. Он тражи њихова средства, али они себично и лакомо све што имају задржавају за себе. С времена на време можда по нешто приложе да умире своју савест, али не могу да победе своју љубав према свету. Они нису спремни да се стварно жртвују за Бога. Господ стога подиже друге који цене вечни живот и схватајући бар унеколико вредност душе, радо дају своја средства за напредак дела Божјег. Дело се ближи крају; и средства оних који упорно задржавају своја богатства, своја велика имања, стоку и остало, ускоро неће више бити потребна. Видела сам како се Господ таквима обраћа у свом гњеву, понављајући речи: ’Ходите, ви сад богати!’ Он вас је позивао, али ви нисте хтели да чујете. Љубав према свету заглашила је Његов глас. Сад Му више нисте потребни и Он вас препушта да идете својим путем, говорећи: ’Идите ви сад, богати!’

„О, видела сам како је страшно бити напуштен од Господа – страшно је задржавати пропадљиву овоземаљску имовину, кад је Он рекао да продајом и давањем прилога можемо сабирати благо на небу. Видела сам да ће, кад се дело приближи своме крају и истина добије велику силу, ти богати доносити своја средства пред ноге слугу Божјих, молећи их да то приме. Одговор слугу Божјих биће: ’Идите ви сад, богати!’ Ваша средства више нису потребна. Док сте тим средствима могли да допринесете напретку дела Божјег, ви сте их задржавали. Сиромашни су патили, јер нису могли бити потпомогнути вашим средствима. Сада Бог више не прима ваше богатство. ’Идите ви сад, богати!’“ – 1. Сведочанство, 162, 163

3. НАУЧИМО ЗЛАТНО ПРАВИЛО

а. Како се богати често односе према својим запосленима – или према онима који купују од њих – и шта ми стално треба да имамо на уму? Јаков 5:4-6; Матеј 7:12.

„Сва богатства која људи стичу нису од Бога. У стицању богатства сотона често чини далеко више него Бог. Много тога стиче се закидањем најамнику његове зараде. По природи лакоми богаташи своја богатства увећавају експлоатишући своје најамнике; и користећи туђу радну снагу они нагомилавају богатство које ће изјести тело њихово као огањ.

„Они којима строго поштење и часно понашање нису биле врлине морају потпуно променити свој животни пут и одлучно радити на томе да искупе пропуштено. У томе греше и многи штоваоци суботе. Неки искоришћавају чак и своју сиромашну браћу; и они који живе у изобиљу траже за оно што продају више од реалне вредности, више него што би сами платили за то, док су та иста њихова браћа оптерећена дуговима и ојађена оскудицом. Бог зна за све то. И за сваки поступак себичности, за свако грамзиво изнуђивање, људи ће примити своју плату.

„Видела сам да је необазривост према ситуацији у којој се налази неки наш брат права свирепост и неправда. Ако је он и поред све своје марљивости запао у невољу и сиромаштво, то треба узети у обзир; и кад нешто купује од оних који су имућнији не би требало чак ни да му наплате цену, већ да као браћа имају срца и сажаљења према њему. Такви поступци доброте и љубави наилазе на Божје одобравање, и неће остати ненаграђени. Али се против многих штовалаца суботе пишу страшни записи због њихових себичних и грамзивих поступака.“ – *1. Сведочанство, 163, 164.*

**б. Како су верници радо давали свој иметак у ранија времена?
2. Коринћанима 8:1,2.**

„Указано ми је на време када је број оних који су били спремни да слушају истину и да је прихвате био изузетно мали. Они нису имали много добара овог света. Оних који су могли да прилажу за потребе дела Божјег било је тако мало. Схвативши потребе дела, неки су продавали своје куће и куповали скромније које су им служиле само као склониште, док су своја средства великодушно давали за ширење истине путем штампе и на разне друге начине потпомагали напредак дела. Посматрајући те самопожртвоване вернике, видела сам да су се они лишавали много чега у интересу дела Божјег. Видела сам како анђео стоји поред сваког од њих и, усмеравајући њихов поглед горе, наглашава: ’Сабирај благо на небу! Сабирај благо на небу које је непропадљиво. Истрај до краја, и велика ће бити твоја награда.“ – *1. Сведочанство, 164.*

4. ВРЛИНА НЕОПХОДНА ЗА ДАНАШЊЕ ДАНЕ

а. Зашто је стрпљење тако важно у развоју карактера? Јаков 5:7.

„Гле, тежак чека племенити род из земље, и радо трпи док не прими дажд рани и позни’ (Јаков 5:7). Тако мора и хришћанин стрпљиво да чека да се у његовом животу покаже род речи Божје. На наше молитве за дарове Светога Духа, Бог често одговара на тај начин што нас доводи у околности под којима се ти дарови најбоље развијају, али ми не схватамо Његову намеру, зато се томе чудимо и постајемо потиштени. Међутим, ови дарови милости могу се развити само ако пролазимо кроз неминовни процес развоја и рађања плодова. Наше је да примамо реч Божју, да је чврсто држимо и њена сврха у нама биће остварена.

„Ко има љубав к мени’, каже Христос, ’држаће реч моју; и Отац мој имаће љубав к њему; и к њему ћемо доћи, и у њега ћемо се станити’ (Јован 14:23). Сила једног јачег и савршенијег ума владаће вашом вољом, јер ћете одржавати живу везу са извором бескрајне снаге. У животу побожности и вере предаћемо се потпуно у покорност Христу Исусу. Уобичајени живот пун самољубља и себичности престаје, јер Христос живи у нама. У нашој природи откриће се Његов карактер. На тај начин ћемо родове Духа Светога доносити – ’по тридесет, по шездесет и по сто.’“ – *Христове очигледне поуке, 43.*

б. Зашто нам стрпљење помаже када смо у искушењу да постанемо фрустрирани и потиштени због ескалације зла на овој земљи? Јаков 5:8; Лука 21:19.

„Свет је постао дрзак у кршењу закона Божјег. Због тога што Бог тако дуго има стрпљења с њима, људи су бацили под ноге Његов ауторитет. Они храбре један другог у тлачењу и најсвирепијем поступању са онима који представљају Његово наслеђе, говорећи: ’Како ће разабрати Бог, зар Вишњи зна?’ (Псалам 73:11). Али постоји граница преко које они не могу прећи. Близу је време кад ће они стићи до одређене тачке. Већ сада су скоро прекорачене границе Божје стрпљивости, границе Његове милости и милосрђа. Господ ће се коначно умешати да одбрани своју част, да ослободи свој народ и да учини крај безакоњу које све више узима маха.“ – *Христове очигледне поуке, 146.*

5. ПРИМЕРИ КОЈИ ТРЕБА ДА НАС ОСНАЖЕ

а. На шта се пречесто фокусирамо у црквеном животу – и шта би уместо тога требало да нам буде на уму? 3. Мојсијева 19:18; Јаков 5:9,10.

„Авел, први хришћанин међу Адамовим потомцима, умро је као мученик. Енох је ходио с Богом, а свет га није разумео. Ноју су се ругали као занесењаку, који уноси немир међу људе. 'А други ругање и бој поднесоше, па још и окове и тамнице.' 'А други бише побијени, не примивши избављење, да добију боље васкрсење' (Јеврејима 11:36,35).

„У свим вековима су изабране Божје гласнике ружили и прогонили; и управо захваљујући њиховим невољама, сазнање о Богу ширило се на све стране. Сваки Христов ученик мора да ступи у те исте редове и наставља исто дело, знајући да непријатељи дела не могу учинити ништа против истине, већ само у прилог истини. Бог жели да истина постане свима позната и да буде предмет испитивања и претресања, па чак и ако је презир људе на то навео. Људски умови морају бити уздрмани; сваки сукоб, свака клевета, сваки напор да се ограничи слобода савести, то су прилике којима се Бог користи да пробуди умове који би се иначе можда успавали.

„Колико пута се ово потврдило у животу Божјих весника! Када су племенитог и речитог Стефана, на подстицај Синедриона, засули камењем, дело јеванђеља није пропало. Небеска светлост која је обасјавала славом његово лице и божанска самилост којом је одисала његова молитва пред смрт биле су као оштра стрела осведочења ревносном члану Синедриона који је ту стајао, и Савле, фарисеј прогонитељ, постао је изабрано оруђе да однесе Христово име пред незнабошце, и царе и синове Израилеве.“ – *Мисли с Горе благослова, 50.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта треба да схватим о вредности мог новца?
2. Шта подразумева Христова изјава у Јакову 5:1?
3. За какву слабост могу бити крив у вези са финансијским трансакцијама?
4. Како стпрљење на крају треба да светли као врлина међу Божјим народом?
5. Како су прогоњени мученици током историје одржавали своју усредсређеност?

Идржимо вером

„Исповедајте, дакле, један другом грехе, и молите се Богу један за другог, да оздрављате; јер непрестана молитва праведног много може помоћи.“ – Јаков 5:16.

„Понизна, усрдна молитва спасиће душу смрти, а признање и накнада штете покриће мноштво греха.“ – *The Review and Herald, December 16, 1902.*

Предлажемо да прочитате: *Здравље и срећа, 196-203;*
3. Сведочанство, 250-270.

Недеља

22. децембар

1. НАДА

а. По којој врлини је Јов нарочито познат и шта нам то говори о Богу? Јаков 5:11.

„(Господ) чека с неуморном љубављу да чује признање залуталих и прихвати њихово покајање. Он тражи неки знак захвалности од нас као што мајка очекује осмех признања свог вољеног детета. Он би хтео да схватимо како озбиљно и нежно Његово срце чезне за нама. Он нас позива да своје невоље поверимо Његовом саучешћу, наше туге Његовој љубави, наше ране Његовом лечењу, нашу слабост Његовој снази, нашу празнину Његовој пунини. Још се нико, ко је дошао к Њему, није разочарао. ’Који у Њега гледају просветљују се, и лица се њихова неће постидети.’

„Они који се обраћају Богу у својој клети, износећи Господу своје потребе и тражећи помоћ, неће се молити узалуд.“ – *Мисли с Горе благослова, 109.*

в. На који начин Јаков понавља Христове речи о истинољубивости? Јаков 5:12; Матеј 5:37.

„Све што хришћанин ради мора бити јасно као сунчева светлост.“ – *Мисли с Горе благослова, 89.*

2. ВЕРА НАСУПРОТ ПРЕТПОСТАВКЕ

а. Ако патимо од болести, како и зашто смо охрабрени да дођемо великом Животодавцу? Јаков 5:13-15; Псалам 103:1-3.

„Бог је и данас спреман да болеснику поврати здравље исто тако као што је био и онда када је Свети Дух изговорио ове речи преко псалмисте. И Христос је исто тако и данас онај исти саосећајни лекар какав је био и за време свог боравка на земљи. У Њему се налази спасоносни мелем за сваку болест и обнављајућа снага за сваку немоћ. Његови следбеници и данас треба да се за болесне моле исто тако као што су се молили Његови први ученици. И оздрављење ће уследити – ’молитва вере помоћи ће болеснику.’ Снагом коју нам даје Свети Дух и спокојним поуздањем које нам пружа вера ми можемо да се позивамо на Божја обећања. Христос је обећао: ’На болеснике метаће руке, и оздрављаће’ (Марко 16:18). Ово је обећање и данас исто тако достојно поуздања као што је било и у време апостола.“ – *Дела апостола, 197.*

в. Какве равнотеже морамо бити свесни када молимо за здравље? Псалам 66:18.

„Ми нисмо заслужни (Божје) милости, али кад се предамо Њему, Он нас прима. Он је вољан да се залаже за оне који Га следе и да делује преко њих.

„Само ако живимо у послушности према Његовој речи можемо полагати право на испуњење Његових обећања... Ако Му се покоравамо само делимично и половична срца, онда се Његова обећања неће на нама испунити.“ – *Здравље и срећа, 198.*

„Христос је радио тако што је проповедао реч и олакшавао патње људи чудесним делима излечења. Међутим, мени је речено да ми сада не можемо радити на тај начин, јер ће и сотона показивати своју силу чинећи чуда. Божје слуге данас неће радити чинећи чуда, зато што ће се догађати и лажна дела излечења, која ће бити проглашавана божанским.

„Из тог разлога Господ је одредио начин на који Његов народ треба да обавља дело физичког исцељења заједно са проповедањем речи. Требало би организовати санаторијуме, и у тим установама треба запослити раднике који ће обављати истинско здравствено-мисионарско дело. На тај начин ће се заштитнички утицати на оне који долазе у санаторијуме на лечење.

„То је мера коју је Бог обезбедио и којом јеванђеоско-здравствени рад треба обављати за многе душе.“ – *Medical Ministry, 14*

3. ДВА РАЗЛИЧИТА ТИПА ХРАБРОСТИ

а. Наведи суштински значајан аспект исцељења који се нажалост често занемарује. Јаков 5:16.

„Како ли се варају они који сматрају да ће признање греха нарушити њихово достојанство и умањити њихов утицај међу њиховим ближњима! Држећи се те погрешне замисли, иако увиђају своје мане, многи пропуштају да их признају и радије прелазе преко неправда које су нанели другима; на тај начин загорчавају властити живот и бацају сенку на животе других људи. Признање греха неће нашкодити вашем достојанству. Одбаците ту лажну узвишеност. Падните на Стену и разбијте се, и Христос ће вам дати истинско и небеско достојанство. Нека нико не допусти да га понос, самопоштовање или самоправедност спречи да призна своје грехе, како би се могао позвати на обећање: 'Ко крије преступе своје, неће бити срећан; а ко признаје и оставља, добиће милост' (Приче 28:13). Немојте ништа скривати од Бога и немојте занемарити исповедање ваших кривица вашој браћи. 'Исповедајте, дакле, један другом грехе, и молите се Богу један за другог, да оздрављате' (Јаков 5:16). Много греха оставља се непризнато и грешник ће се морати суочити с њима у дан када се буде полагао последњи рачун; пуно је боље сада се суочити с вашим гресима, признати их и одрећи их се, док се Жртва за откуп залаже у ваше име. Немојте пропустити да сазнате Божју вољу у вези са тим. Добробит ваше душе и спасење других зависе од пута за који се одлучите везано уз то.“ – *Одабране поруке 1, 313.*

б. Када је био забринут због духовног отпадништва свог народа, шта је Илија предузео и како га је Бог сачувао? 1. Царевима 17:1-3.

„У душевном болу вапио је (Илија) Господу да не допусти да Његов изабрани народ и даље иде рђавим путем, да га казни, ако је то потребно, како би постао свестан да се одвојио од неба. Чезнуо је да види да се народ покајао пре но што толико утоне у зло да изазове Господа да га потпуно уништи...“

„Илија је добио задатак да Ахаву пренесе вест о небеском суду... Кад је дошао у двор, није молио да га приме нити је чекао да га пријаве. Одевен у грубу хаљину од кострети, коју су пророци обично носили у то време, прошао је поред страже која га није ни приметила и убрзо се нашао пред царем.“ – *Пророци и цареви, 81, 82.*

4. УЧИМО ОД ИЛИЈЕ

а. Зашто су нам Илијине молитве Богу да пробуди свој отпаднички народ остављене као пример? Јаков 5:17.

„Многе опомене, позиви и укори нису навели Израиља да се покаје. Дошао је тренутак кад је Бог морао проговорити судом. Над оскврњеном земљом лежало је тешко проклетство Божје, јер су свештеници Валови тврдили да небески дарови, роса и киша, не долазе од Господа већ од природних сила и да земља добија своје благодати захваљујући стваралачкој енергији сунца и тако доноси обилан род. Требало је показати отпадничким племенима Израиљевим колика је лудост очекивати земаљске благодати од силе Валове. Земља неће добити ни росе ни кише све док се они не покају, врате Богу и признају да је Он извор свих благослова.“
– *Пророци и цареви*, 82.

б. Након што је Израиљ обновио свој завет са Богом, на који начин Илијине молитве и даље представљају пример за нас? Јаков 5:18; 1. Царевима 18:39-45.

„Шест пута се (Илија) најусрдније молио иако није било никаквог знака да је његова молитва услишена, али се он у јакој вери ипак обраћао престолу милости. Да се шести пут обесхрабрио, његова молитва не би била услишена, али он је био истрајан све док није дошао одговор. И ми имамо Господа чије уши нису затворене за наше молитве; и ако се позивамо на Његова обећања, Он ће наградити нашу веру. Он жели да наши интереси буду усклађени са Његовим интересима, и онда ће нас сигурно благословити, јер нећемо тражити славу своју него ћемо сву славу приписати Његовом имену. Бог не услиши сваки пут нашу молитву одмах чим Га зазовемо, јер би изгледало као да имамо пуно право на све благослове и преимућства која нам пружа. Уместо тога Он очекује да преиспитамо своје срце, да видимо немамо ли можда неку злу намеру или неки грех којем попуштамо, да нисмо постали безбрижни или можда не осећамо стварну зависност од Њега и потребу Његове помоћи.

„Илија се понизио све дотле док није дошао у положај у којем више није могао да уздиже себе. То је положај у којем Господ услишава молитву, јер се онда слава приписује само Њему.“ – *Коментари библијских текстова*, 189, 190.

5. ШИРЕЊЕ ХРИШЋАНСКЕ БЛАГОСТИ

а. Услед разочарања којим нас обасипају грешни људи у овом палом свету, с којим коначним апелом Јаков закључује своју посланицу? Јаков 5:19,20.

„Не дајте заблуделом никаквог повода за обесхрабреност. Не испољавајте фарисејску неосетљивост и не вређајте свога брата. Пазите да вам се у срцу при том не појави подсмевачка заједљивост. Не дозволите да вам се у гласу појави и најмањи траг поруге. Ако сте својим ставом или само једном речју показали и најмањи траг равнодушности, неповерења или сумње, то може значити пропаст једне душе. Заблуделом је потребан брат саосећајна срца који ће својом љубављу, попут нашег Старијег Брата, моћи да гане његова људска осећања. Нека он осети чврст стисак пријатељске руке и чује наше молитве за њега. Бог ће дати богата искуства и њему и вама. Молитва нас везује међусобно и са Богом. Молитва доводи Исуса на нашу страну и изнемоглој души која се нашла под бременим збуњености и тешкоћа даје нову снагу да победи свет, тело и ђавола. Молитва одбија нападе сотонине.

„Кад се окренемо од људске несавршености и гледамо у Исуса, у карактеру долази до божанског преображаја. Дух Христов, делујући на срце, обнавља у човеку божански лик. Зато нека вам је циљ само да уздигнете Исуса и да поглед свих управљате на 'Јагње Божје које узе на се грехе света' (Јован 1:29). И кад то чините, знајте 'да ће онај који обрати грешника с кривог пута његовог спасти душу од смрти, и покрити мноштво греха' (Јаков 5:20)...

„Срце Бесконачне љубави привлачи срце заблуделог управо захваљујући праштању. Божанска самилост попут набујале реке улива се у душу грешника, а из ње у душу других.“ – *Христове очигледне поуке, 215, 216.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. У којим животним приликама сам видео Божје обилно милосрђе?
2. На који начин могу бити крив за претпоставке по питању мог здравља?
3. На који начин је Илијина молитва за његов народ била услышена?
4. Зашто се Илија морао молити толико пута да киша поново падне?
5. Према коме треба да будем саосећајнији и зашто?

БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Октобар – 2024.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Ушорак	Јер. 29,4-9.	Жеља век. 34.	Јер. 42,20-22.
2.	Среда	Јер. 29,10-14.	Жеља век. 35.	Јер. 43,10-13.
3.	Четвртак	Јер. 29,17-20.	Жеља век. 36.	Јер. 44,2-6.
4.	Петак	Јер. 30,1-7.	Сунце залази у 18 14	
5.	Субота	Пс. 108,1-6.	Сунце залази у 18 12	
6.	Недеља	Јездра 1,1-4.	Жеља век. 38.	Јер. 44,7.8.
7.	Понедељак	Ис. 44,24-28.	Жеља век. 39.	Јер. 44,9-11.
8.	Ушорак	Ис. 45,1-6.	Жеља век. 40.	Јер. 44,12-14.
9.	Среда	Јездра 1,5-8.	Жеља век. 41.	Јер. 44,15.
10.	Четвртак	Соф. 29,17-20.	Жеља век. 42.	Јер. 44,2-6.
11.	Петак	Јездра 30,1-7.	Сунце залази у 18 01	
12.	Субота	Пс. 108,7-13.	Сунце залази у 17 59	
13.	Недеља	Јездра 3,10-13.	Жеља век. 43.	Јер. 44,24-27.
14.	Понедељак	Јездра 4,1-4.	Жеља век. 44.	Јер. 44,28-30.
15.	Ушорак	Јездра 4,11-15.	Жеља век. 45.	Јер. 45,1-5.
16.	Среда	Јездра 4,18-24.	Жеља век. 46.	Јер. 46,27.28.
17.	Четвртак	Јездра 5,1-5.	Жеља век. 47.	Јер. 48,8-10.
18.	Петак	Аџеј 1,1-6.	Сунце залази у 17 49	
19.	Субота	Пс. 106,1-6.	Сунце залази у 17 47	
20.	Недеља	Аџеј 1,7-11.	Жеља век. 48.	Јер. 50,1-5.
21.	Понедељак	Аџеј 1,12-14.	Жеља век. 49.	Јер. 50,6-9.
22.	Ушорак	Аџеј 2,1-4.	Жеља век. 50.	Јер. 50,17-23.
23.	Среда	Аџеј 2,5-9.	Жеља век. 51.	Јер. 50,23-26.
24.	Четвртак	Зах. 1,1-6.	Жеља век. 52.	Јер. 50,29-32.
25.	Петак	Зах. 1,8-13.	Сунце залази у 17 37	
26.	Субота	Пс. 105,1-7.	Сунце залази у 17 36	
27.	Недеља	Зах. 1,14-17.	Жеља век. 53.	Јер. 50,39-42.
28.	Понедељак	Зах. 2,1-8.	Жеља век. 54.	Јер. 51,1-6.
29.	Ушорак	Јездра 5,9-14.	Жеља век. 56.	Ошкр. 17,3-6.
30.	Среда	Прой. 5,1.2.	Жеља век. 58.	Јер. 51,57.58.
31.	Четвртак	Прой. 8,11-14.	Жеља век. 59.	Јер. 2,11-14.

Новембар – 2024.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
------	-----	-----------------	-----------------	---------------------------------

1.	Петак	<i>Јездра 7,6-10.</i>	<i>Сунце залази у 16 27</i>	
2.	Субота	<i>Пс. 104,1-3.</i>	<i>Сунце залази у 16 26</i>	
3.	Недеља	<i>Јездра 7,25-28.</i>	<i>Жеља век. 60.</i>	<i>Јер. 51,7-11.</i>
4.	Понедељак	<i>Јездра 8,21-23.</i>	<i>Жеља век. 62.</i>	<i>Јер. 51,15-19.</i>
5.	Уторак	<i>Јездра 9,1-5.</i>	<i>Жеља век. 63.</i>	<i>Јер. 51,44-46.</i>
6.	Среда	<i>Јездра 9,6-10.</i>	<i>Жеља век. 64.</i>	<i>Јер. 51,49-53.</i>
7.	Четвртак	<i>Јездра 9,13-15.</i>	<i>Жеља век. 65.</i>	<i>Јер. 51,60-64.</i>
8.	Петак	<i>Јездра 10,1,2.</i>	<i>Сунце залази у 16 18</i>	
9.	Субота	<i>Пс. 104,19-24.</i>	<i>Сунце залази у 16 17</i>	
10.	Недеља	<i>Зах. 3,1-7.</i>	<i>Жеља век. 66.</i>	<i>Пл. Јер. 1,1-4.</i>
11.	Понедељак	<i>Nem. 1,1-6.</i>	<i>Жеља век. 67.</i>	<i>Пл. Јер. 1,5-8.</i>
12.	Уторак	<i>Нем. 1,7-11.</i>	<i>Жеља век. 68.</i>	<i>Пл. Јер. 1,9-12.</i>
13.	Среда	<i>Немија 2,1-4.</i>	<i>Жеља век. 69.</i>	<i>Пл.Јер. 1,13-15.</i>
14.	Четвртак	<i>Немија 4,1-5.</i>	<i>Жеља век. 70.</i>	<i>Пл.Јер. 1,16-20.</i>
15.	Петак	<i>Немија 4,7-10.</i>	<i>Сунце залази у 16 10</i>	
16.	Субота	<i>Пс. 102,12-18.</i>	<i>Сунце залази у 16 09</i>	
17.	Недеља	<i>Немија 4,13-18.</i>	<i>Жеља век. 71.</i>	<i>Пл. Јер. 1,21,22.</i>
18.	Понедељак	<i>Немија 5,9-13.</i>	<i>Жеља век. 72.</i>	<i>Пл. Јер. 2,1-4.</i>
19.	Уторак	<i>Немија 6,1-9.</i>	<i>Жеља век. 73.</i>	<i>Пл. Јер. 2,6-9.</i>
20.	Среда	<i>Немија 6,10-14.</i>	<i>Жеља век. 74.</i>	<i>Пл.Јер. 2,10-13.</i>
21.	Четвртак	<i>Немија 8,1-6.</i>	<i>Жеља век. 75.</i>	<i>Пл.Јер. 2,14-17.</i>
22.	Петак	<i>Немија 8,8-10.</i>	<i>Сунце залази у 16 04</i>	
23.	Субота	<i>Псалм 101.</i>	<i>Сунце залази у 16 03</i>	
24.	Недеља	<i>Немија 8,14-18.</i>	<i>Жеља век. 76.</i>	<i>Пл.Јер. 2,18-22.</i>
25.	Понедељак	<i>Немија 9,6-11.</i>	<i>Жеља век. 77.</i>	<i>Пл. Јер. 3,1-8.</i>
26.	Уторак	<i>Немија 9,12-17.</i>	<i>Жеља век. 78.</i>	<i>Пл. Јер. 3,9-17.</i>
27.	Среда	<i>Немија 9,18-24.</i>	<i>Жеља век. 79.</i>	<i>Пл.Јер. 3,18-24.</i>
28.	Четвртак	<i>Немија 9,32-38.</i>	<i>Жеља век. 80.</i>	<i>Пл.Јер. 3,25-33.</i>
29.	Петак	<i>Јевр. 11,1-6.</i>	<i>Сунце залази у 16 00</i>	
30.	Субота	<i>Псалм 100.</i>	<i>Сунце залази у 15 59</i>	

Децембар – 2024.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Недеља	Май̄. 8,5-10.	Жеља век. 81.	Пл.Јер. 3,34-45.
2.	Понедељак	Май̄. 9,1-7.	Жеља век. 82.	Пл.Јер. 3,46-56.
3.	Ушорак	Май̄. 15,21-28.	Жеља век. 83.	Пл.Јер. 3,57-66.
4.	Среда	Май̄. 17,19-21.	Жеља век. 84.	Пл. Јер. 4,1-5.
5.	Четвртак	Май̄. 22,18-22.	Жеља век. 85.	Пл. Јер. 4,6-10.
6.	Пећак	Марко 2,1-9.	Сунце залази у 15 57	
7.	Субоџа	Псалам 98.	Сунце залази у 15 57	
8.	Недеља	Марко 4,36-41.	Жеља век. 86.	Пл.Јер. 4,11-16.
9.	Понедељак	Марко 10,46-52.	Жеља век. 87.	Пл.Јер. 4,17-22.
10.	Ушорак	Лука 7,41-50.	Жеља век. 88.	Пл. Јер. 5,1-7.
11.	Среда	Лука 22,29-34.	Жеља век. 89.	Пл.Јер. 5,15-22.
12.	Четвртак	Дјела 3,13-16.	Жеља век. 90.	Май̄. 24,1-4.
13.	Пећак	Дјела 6,3-8.	Сунце залази у 15 57	
14.	Субоџа	Псалам 97.	Сунце залази у 15 58	
15.	Недеља	Дјела 11,21-24.	Жеља век. 91.	Май̄. 24,5-8.
16.	Понедељак	Римљ. 5,1-8.	Жеља век. 92.	Май̄. 24,9-13.
17.	Ушорак	Римљ. 1,16-21.	Жеља век. 94.	Май̄. 24,14-19.
18.	Среда	Римљ. 10,10-17.	Жеља век. 95.	Май̄. 24,20-25.
19.	Четвртак	Ефесц. 4,1-5.	Жеља век. 96.	Май̄. 24,26-28.
20.	Пећак	Ефесц. 6,12-18.	Сунце залази у 15 59	
21.	Субоџа	Псалам 96,1-8.	Сунце залази у 15 59	
22.	Недеља	Филиб. 1,27-29.	Жеља век. 97.	Май̄. 24,29-31.
23.	Понедељак	I Сол. 5,4-8.	Жеља век. 98.	Май̄. 24,31-36.
24.	Ушорак	I Тим. 6,12-16.	Жеља век. 99.	Май̄. 24,37-41.
25.	Среда	II Тим. 4,5-8.	Жеља век. 100.	Май̄. 24,42-44.
26.	Четвртак	Јевр. 12,1-4.	Жеља век. 101.	Май̄. 24,45-51.
27.	Пећак	I Јов. 5,1-4.	Сунце залази у 16 03	
28.	Субоџа	Пс. 95,1-7.	Сунце залази у 16 04	
29.	Недеља	Ошкр. 14,12-16.	Жеља век. 102.	Марко 13,33-37.
30.	Понедељак	Ошкр. 15,1-8.	Жеља век. 103.	Марко 14,33-38.
31.	Ушорак	Ошкр. 16,12-18.	Жеља век. 104.	Марко 21,25-33.

Дарови прве суботе

5. октобар

Дар прве суботе
за цркву у Редингу,
Пенсилванија, САД
(страна 4)

2. новембар

Дар прве суботе за
Одсек за литературу
ГК (страна 25)

7. децембар

Дар прве суботе
за Централу
Колумбијске уније
(страна 51)